

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 24

Ljubljana, ponedeljek 5. maja 1997

Cena 800 SIT

ISSN 1318-0576

Leto VII

DRŽAVNI ZBOR

1464.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in drugega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o javnih naročilih (ZJN)

Razlašam zakon o javnih naročilih (ZJN), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. marca 1997 in o njem ponovno odločal na seji dne 23. aprila 1997.

Št. 001-22-33/97

Ljubljana, dne 24. aprila 1997.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON O JAVNIH NAROČILIH (ZJN)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Področje uporabe

1. člen

Ta zakon določa obvezna ravnanja naročnikov pri oddaji javnih naročil.

Razlage pojmov

2. člen

V tem zakonu posamezni pojmi pomenijo:

1) "naročnik" je:

– uporabnik proračuna,

– javni gospodarski zavod in javno podjetje,

– druga pravna oseba javnega prava, katere ustanovitelj oziroma soustanovitelj je država ali lokalna skupnost;

2) "predmet javnega naročila" so blago, gradbena dela in storitve;

3) "ponudnik" je vsaka pravna ali fizična oseba, ki sodeluje v postopku oddaje javnega naročila tako, da zahteva razpisno dokumentacijo oziroma predloži svojo ponudbo;

4) "veljavna ponudba" je ponudba, ki jo ponudnik v skladu z navodili naročnika pravilno opremljeno in pravočasno predloži naročniku;

5) "popolna ponudba" je ponudba, ki vsebuje ponudbeno dokumentacijo, ki jo naročnik zahteva v javnem razpisu, v razpisni dokumentaciji in v navodilih ponudniku;

6) "prevzemnik" je pooblaščen oseba naročnika, ki od ponudnika v roku za oddajo ponudb prevzame ponudbo in mu o tem izda ustrezno potrdilo;

7) "dokumentacija o javnih naročilih" obsega dokumentacijo, ki ne glede na način oddaje javnega naročila, dokumentirano prikazuje poslovne dogodke v zvezi z oddajo javnega naročila od evidentiranja potrebe po oddaji javnega naročila, oddaje javnega naročila, izvedbe javnega naročila do predaje pridobljene dobrine v uporabo in poteka garancijskega roka;

8) "pričetek oddaje javnega naročila" – naročnik prične s postopkom oddaje javnega naročila s sprejemom pisnega sklepa o pričetku oddaje naročila, v katerem je naveden vodja izvedbe javnega naročila in imenovana strokovna komisija;

9) "oddaja javnega naročila" so postopki, po katerih mora ravnati naročnik pri oddaji javnega naročila, kot jih predpisuje ta zakon, sklenitev pogodbe in nadzorovanje izpolnitve pogodbe do poteka garancijskega roka;

10) "izvajalec" je najugodnejši ponudnik, s katerim naročnik sklene pogodbo po opravljenem javnem razpisu ali neposredno.

Načini oddajanja javnih naročil

3. člen

(1) Naročnik lahko odda javno naročilo s predhodno izvedenim:

– javnim razpisom za izbiro izvajalca brez omejitev,

– javnim razpisom za izbiro izvajalca s predhodnim ugotavljanjem sposobnosti,

– dvostopenjskim javnim razpisom,

– zbiranjem ponudb,

– zbiranjem predlogov.

(2) Z neposredno pogodbo sme naročnik oddati javno naročilo le v primerih in ob pogojih, določenih s tem zakonom.

(3) Z izbranim ponudnikom sklene naročnik pisno pogodbo.

(4) Določila tega zakona o postopku javnega razpisa za izbiro izvajalca brez omejitev se smiselno uporabljajo tudi za vse druge postopke po tem zakonu, če s tem zakonom ni drugače določeno.

4. člen

(1) Naročnik lahko prične s postopkom oddaje javnega naročila:

1) če je javno naročilo zajeto v državnem proračunu, proračunu lokalne skupnosti ali finančnem načrtu, oziroma če sredstva ne presegajo z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna, dopuščenih obveznosti, ki bodo terjale plačilo v naslednjih letih; če je javno naročilo vključeno v letni plan nabav po vsebini, po vrednosti in po dinamiki financiranja; če je javno naročilo za vzdrževalna dela vključeno v letni program vzdrževalnih del po vsebini, po vrednosti in po dinamiki financiranja;

2) naročnik lahko prične s postopkom oddaje javnega naročila tudi, če ni izpolnjen pogoj iz prve točke tega odstav-

ka v primerih, ko so predmet javnega naročila dela sezonskega značaja in bi bila zaradi časovnih omejitev otežena izpolnitev javnega naročila v okviru proračunskega leta. Naročnik v tem primeru sklene pogodbo po sprejetju proračuna oziroma finančnega načrta;

3) če je za javno naročilo investicijskega značaja izdelan program po enotni metodologiji za izdelavo teh programov in ga je potrdil pristojni resorni minister, pristojni organ lokalne skupnosti ali organ upravljanja s pisnim sklepom. Enotno metodologijo za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja predpiše Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance;

4) če je pridobljeno soglasje pristojne organizacije za blagovne rezerve, ko je predmet javnega naročila blago, ki je na razpolago pri blagovnih rezervah. Vrsto blaga objavi pristojna organizacija za blagovne rezerve vsako leto za obdobje enega leta.

(2) Naročnik mora navedene pogoje izpolnjevati posamično ali kumulativno, glede na vrsto javnega naročila.

(3) Naročnik lahko začne s postopkom zbiranja predlogov tudi, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena, če zahteva ocenjevanje predlogov daljše časovno obdobje.

Obveznost informiranja o predvidenih javnih naročilih

5. člen

Naročnik mora tudi pred pričetkom oddaje javnega naročila možnim ponudnikom, izvajalcem in dobaviteljem nuditi informacije o predvidenih javnih naročilih.

Enakopravnost nastopanja in omejitve

6. člen

(1) Naročnik določi razpisne pogoje za oddajo javnega naročila, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki.

(2) Razpisni pogoji so javni in so sestavni del razpisne dokumentacije.

(3) Vsi ponudniki, ki predložijo svojo ponudbo naročniku in izpolnjujejo razpisne pogoje, so enakopravni.

(4) Naročnik v javnem razpisu ne sme krajevno omejevati ponudnikov.

(5) Naročnik razpisnih pogojev in tehničnih specifikacij ne sme prilagoditi konkretnemu ponudniku.

7. člen

Izdelovalec razpisne dokumentacije ali njenih delov ne sme nastopati kot ponudnik na javnem razpisu ali kot podizvajalec in ne sme sodelovati s ponudnikom pri pripravi ponudbe.

8. člen

(1) Naročnik mora predmet javnega naročila oblikovati v smiselno zaključene celote tako, da jih je mogoče oddajati ločeno.

(2) Naročnik ne sme deliti javnega naročila, ki po naravi tvori celoto na manjše enote, da bi se na ta način izognil javnemu razpisu.

9. člen

(1) Naročnik mora zavrniti ponudbo, če ponudnik, ki jo je predložil, da ali je pripravljen dati sedanjemu ali bivšemu delavcu naročnika darilo v obliki gotovine ali kakršnikoli brezgotovinski obliki, ponudbo za zaposlitev ali kakršnokoli stvar ali uslugo, katere vrednost se da izraziti v denarju, kot poskus vplivanja na dejanje ali odločitev ali na nadaljnji postopek javnega naročila.

(2) Zavrnitev ponudbe in razloge zanjo mora naročnik v pisni obliki posredovati ponudniku in evidentirati v dokumentaciji o javnem naročilu.

10. člen

Če se kadarkoli med postopkom oddaje javnega naročila ali izvedbe že sklenjene pogodbe nedvomno ugotovi, da je bilo obljubljeni ali storjeno dejanje iz prvega odstavka prejšnjega člena, ali da je bila pogodba sklenjena zato, ker je bilo obljubljeni ali storjeno takšno dejanje, posredno ali neposredno, ali je naročnikov delavec ali druga oseba, ki bi lahko kakorkoli vplivala na sklenitev ali izvršitev pogodbe, zahteval od ponudnika stvar ali uslugo, se sklenjeni posel takoj razveljavi, ne glede na to, v kateri fazi izvršitve je ta posel.

11. člen

(1) Zaradi razvojnega vpliva javnih naročil na domače gospodarstvo lahko domači ponudniki dosežejo višjo ceno ob enakem izpolnjevanju drugih pogojev. Vlada določi odstotek zaščite domačih ponudnikov v primeru, da ponujajo domače blago, gradbena dela ali storitve. Odstotek zaščite ne sme preseči 10% in je lahko selektiven.

(2) Naročnik mora pri ocenjevanju ponudb upoštevati odstotek zaščite iz prejšnjega odstavka.

(3) Ponudba se šteje za domačo, če je več kot 50% vrednosti blaga, gradbenih del in storitev domačega porekla.

(4) Naročnik mora v razpisni dokumentaciji navesti, da bo pri ocenjevanju ponudb upošteval zaščito iz prvega odstavka tega člena.

(5) Določila prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo za oddajo javnih naročil ponudnikom iz držav, s katerimi ima Republika Slovenija sklenjene mednarodne sporazume, ki izključujejo možnosti zaščite iz prvega odstavka tega člena.

Uporaba jezika, valut in normativi

12. člen

(1) Razpisna dokumentacija in pogodbeni dokumenti morajo biti napisani v slovenskem jeziku, vrednosti pa izražene v slovenski valuti. Naročnik lahko poleg razpisne dokumentacije v slovenskem jeziku, v primeru, da predmet javnega naročila sofinancira nedomicilni pravni subjekt, določi tudi uporabo tujih jezikov.

(2) V razpisnih pogojih, ponudbeni in pogodbeni dokumentaciji morajo biti navedeni tehnični predpisi, standardi in normativi, veljavni v Republiki Sloveniji oziroma predpisi mednarodnih organizacij, katerih uporabo Republika Slovenija priznava.

13. člen

(1) Naročnik mora zahtevati od ponudnikov ustrezno dokazilo o kvaliteti ponujenega blaga in storitev in zagotovitvi o servisiranju.

(2) Naročnik lahko, upoštevaje obseg in vrsto javnega naročila, od ponudnikov zahteva finančno zavarovanje za dobro izpolnitev pogodbe.

Vodenje evidenc o javnih naročilih

14. člen

(1) Postopki oddaje javnega naročila morajo biti v celoti dokumentirani.

(2) Naročnik mora vso dokumentacijo v postopkih oddaje javnega naročila pošiljati ponudniku s priporočeno pošto ali na drug ustrezen način tako, da lahko izkaže vročitev.

15. člen

(1) Naročnik mora voditi sprotno evidenco in hraniti dokumentacijo o javnih naročilih vsaj še 12 mesecev po izpolnitvi pogodbe, če za določeno vrsto dokumentacije drug predpis ne določa daljšega roka.

(2) Evidenca in dokumentacija o oddanih javnih naročilih je javna, razen dokumentov, označenih z oznakami "državna skrivnost", "vojaška skrivnost", "uradna skrivnost" ali "poslovna skrivnost".

(3) Samo zaradi ugotovitve, da dokumentacije o javnem naročilu ni hranil skladno z določbo prvega odstavka tega člena, naročnik ni odgovoren za gmotno škodo, ki bi nastala pri ponudnikih, izvajalcih ali dobaviteljih.

Strokovna komisija

16. člen

(1) Postopek oddaje javnega naročila vodi strokovna komisija ali drugo strokovno telo, določeno z zakonom ali drugim predpisom (v nadaljevanju: komisija), ki jo imenuje predstojnik naročnika s pisno odločbo. Komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. V postopku oddaje javnih naročil, katerih vrednost presega 50.000.000 tolarjev, komisijo poleg predsednika sestavljajo najmanj še štiri člani.

(2) Predsednik in člani komisije morajo imeti strokovno izobrazbo in izkušnje, ki omogočajo strokovno presojo ponudb. Imeti morajo strokovno izobrazbo in izkušnje s področja predmeta javnega naročila, ter najmanj 3-letne izkušnje v dejavnosti, v katero sodi izvajanje javnega naročila. Vsaj eden od članov komisije mora imeti pravna znanja s področja javnih naročil.

17. člen

(1) Predsednik in člani komisije morajo v postopkih oddaje javnega naročila ravnati v skladu s pravili stroke in določili tega zakona ter ne smejo biti s ponudniki, zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem ponudnika v poslovnem razmerju, interesno povezani, v sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete četrtga kolena, v zakonski zvezi ali svaštvu do vštete drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala ali v izvenzakonski skupnosti. Naročnik v komisijo ne sme imenovati osebe, ki je bila zaposlena pri ponudniku, če od prenehanja zaposlitve pri ponudniku še ni pretekel rok treh let.

(2) Predstojnik naročnika mora na predlog predsednika ali člana komisije, na zahtevo ponudnikov ali na lastno pobudo imenovati z odločbo novega predsednika ali člana komisije takoj, ko je podan izločitveni razlog.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, poslovno razmerje in dolžnost upoštevanja triletnega roka nista izločitvena razloga, če komisije ni mogoče drugače sestaviti zaradi omejenega števila strokovnjakov na določenem področju.

II. JAVNI RAZPIS ZA IZBIRO IZVAJALCA BREZ OMEJITEV

Objava javnega razpisa

18. člen

(1) Javni razpis za izbiro izvajalca brez omejitev mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Vrednost javnega naročila, od katere dalje je potreben javni razpis, določa zakon, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

(3) Če vrednost javnega naročila presega 150.000.000 tolarjev, mora naročnik objaviti namero o naročilu v Uradnem listu Republike Slovenije najmanj tri mesece pred objavo javnega razpisa.

Vsebina objave javnega razpisa

19. člen

(1) Objava javnega razpisa mora vsebovati zlasti:

- 1) ime oziroma naziv in sedež naročnika,
 - 2) predmet javnega naročila iz 2. člena tega zakona z navedbo vsebine, (vrsto in količino blaga, vrsto in obseg storitve, kraj izpolnitve),
 - 3) orientacijsko vrednost naročila,
 - 4) dobavni rok oziroma rok začetka in dokončanja del,
 - 5) merila za izbiro najugodnejše ponudbe in kakršne koli omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb,
 - 6) rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe in način predložitve ponudbe (datum, čas, naslov, oznaka),
 - 7) naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,
 - 8) rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu javnega razpisa,
 - 9) kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani ponudniki dvignejo razpisno dokumentacijo ter ceno dokumentacije in način plačila.
- (2) Naročnik lahko v javnem razpisu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka, objavi glede na vrsto javnega naročila tudi druge podatke.

Rok za predložitev ponudb

20. člen

(1) Rok za predložitev ponudbe mora omogočati ponudnikom izdelavo kakovostne ponudbe.

(2) Če je v javnem razpisu tako določeno, je ponudba pravočasna, če jo ponudnik predloži do roka, določenega za odpiranje ponudb.

(3) Rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od 20 dni.

(4) Če so predmet javnega naročila blago ali storitve, za katere je vzpostavljen trg in so stalno na razpolago ter se ne proizvajajo po posebnem naročilu naročnika in če vrednost javnega naročila ne presega zneska, ki je določen v zakonu, ki ureja izvrševanje državnega proračuna, rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od 10 dni.

(5) Za blago, storitve in gradbena dela, ki presegajo vrednost, ki je določena v zakonu, ki ureja izvrševanje državnega proračuna, rok za predložitev ponudb ne sme biti krajši od 30 dni.

(6) Rok prične teči naslednji dan po objavi javnega razpisa v Uradnem listu Republike Slovenije.

Merila za izbiro najugodnejšega ponudnika

21. člen

Naročnik mora v razpisni dokumentaciji natančno navesti merila, način uporabe meril ter pomen posameznega merila, ki bodo uporabljena pri ocenjevanju ponudb. Merila v razpisni dokumentaciji morajo biti skladna z objavljenimi.

Razpisna dokumentacija

22. člen

(1) Naročnik mora na dan objave javnega razpisa za oddajo javnega naročila omogočiti ponudnikom vpogled v

razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo. Naročnik sme zaračunati stroške razmnoževanja in pošiljanja razpisne dokumentacije.

(2) Naročnik mora v razpisni dokumentaciji navesti minimalne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudbe v odvisnosti od vrste naročila, vključno z zahtevanimi podatki o ponudniku in dokazili o njegovi sposobnosti za izpolnitev javnega naročila ter vrsti in načinu finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, da se bo ponudba štela za popolno.

(3) Razpisna dokumentacija mora vsebovati vse potrebno, da usposobljeni ponudniki lahko na njeni osnovi ocenijo stroške in pripravijo popolno ponudbo.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše vsebino razpisne dokumentacije za tipične vrste naročil ter vrste in način uporabe finančnih zavarovanj za resnost ponudbe.

(5) Komisija mora pred odločitvijo o objavi javnega razpisa oceniti, ali je vsebina razpisne dokumentacije taka, da je možno pričakovati uspešen razpis.

23. člen

Naročnik mora seznam ponudnikov, katerim je posredoval razpisno dokumentacijo, čuvati kot poslovno skrivnost.

24. člen

(1) Če naročnik po predaji razpisne dokumentacije ugotovi, da je razpisna dokumentacija nepopolna, mora vsem ponudnikom, katerim je posredoval razpisno dokumentacijo, nemudoma posredovati dodatno dokumentacijo in navodila, vendar ne pozneje kot 5 dni pred rokom, ki je določen za predložitev ponudb.

(2) Z dodatno razpisno dokumentacijo naročnik ne sme spreminjati predmeta, količine ali obsega javnega naročila.

Roki za izbiro ponudb

25. člen

(1) Rok, v katerem mora naročnik sprejeti sklep o izbiri najugodnejšega ponudnika oziroma sklep o ponovnem javnem razpisu, ne sme biti daljši od 45 dni za javna naročila, katerih vrednost presega 50.000.000 tolarjev in za javna naročila investicijskega značaja, za vsa druga javna naročila pa ne daljši od 15 dni.

(2) Naročnik lahko iz utemeljenih razlogov roke iz prejšnjega odstavka podaljša in sicer 45-dnevni rok največ za 10 dni in 15-dnevni rok največ za 5 dni ter o tem takoj obvesti ponudnike.

(3) Rok iz prvega odstavka tega člena prične teči naslednji dan po javnem odpiranju ponudb.

Ponudbena dokumentacija

26. člen

(1) Ponudbena dokumentacija mora celovito predstaviti ponudbo, da jo je možno oceniti brez dodatnih pojasnil ponudnika. Ponudba mora zlasti vsebovati vse v razpisni dokumentaciji zahtevane sestavine.

(2) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše minimalno vsebino ponudbene dokumentacije glede na vrsto in na predmet naročila.

Predložitev ponudbe naročniku

27. člen

(1) Ponudnik na podlagi javnega razpisa predloži naročniku ponudbo v skladu z razpisnimi pogoji.

(2) Če predloži ponudnik ponudbo v več ovitkih, morajo biti ovitki označeni po zaporedju in njihovo število navedeno. Na vsakem ovitku mora biti naslov naročnika z vidno oznako "ne odpiraj, ponudba" in navedba javnega razpisa, na katerega se ponudba nanaša. Ovitki morajo biti zapečateni ali zaprti tako, da je na odpiranju možno preveriti, da so zaprti tako, kot so bili predani. Na hrbtni strani mora biti označen naslov pošiljatelja.

(3) Naročnik izda pošiljatelju ustrezno potrdilo o času predložitve ponudbe in o številu prevzetih ovitkov.

(4) Ob prevzemu pooblaščen oseba naročnika ugotovi, ali so ovitki pravilno označeni in ugotovitev vpiše v potrdilo o predložitvi ponudbe.

(5) Na vsakem predloženem ovitku mora pooblaščen oseba naročnika označiti datum in čas prevzema ter označiti vrstni red prevzema ponudb ter prevzem potrditi z žigom in podpisom.

28. člen

Ponudnik sme umakniti ponudbo, jo dopolniti ali zamenjati do poteka roka za oddajo ponudbe, ne da bi imel naročnik pravico vnovčiti garancijo za resnost ponudbe, razen če v razpisni dokumentaciji naročnik ne določi drugače.

29. člen

(1) Za pravočasno predloženo se šteje ponudba, ki je naročniku predložena v roku, določenem v javnem razpisu.

(2) Če ponudnik pošlje ponudbo po pošti, se šteje za pravočasno predloženo ponudba, ki je naročniku predložena v roku, ki je določen v javnem razpisu.

30. člen

Po izteku roka za predložitev ponudb kot je naveden v javnem razpisu, ponudniki ne morejo spremeniti oddanih ponudb, jih dopolniti ali nadomestiti z novimi, naročnik pa jih ne sme prevzeti.

31. člen

Naročnik mora predložene ponudbe in imena ponudnikov čuvati kot poslovno skrivnost in jih izročiti komisiji do roka, ki je v javnem razpisu določen za javno odpiranje ponudb.

Javno odpiranje ponudb

32. člen

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Odpiranje ponudb opravi komisija na naslovu in v prostorih ter na dan in ob uri, kot je to določeno v objavi javnega razpisa ne glede na to, ali so pooblaščen predstavniki ponudnikov navzoči ali ne.

(3) Predstavniki ponudnikov pred začetkom javnega odpiranja izročijo komisiji pisna pooblastila za sodelovanje na javnem razpisu.

33. člen

(1) Ob pričetku javnega odpiranja ponudb komisija ugotovi:

- 1) sestavo in sklepčnost komisije,
- 2) vse veljavne (pravočasno predložene in pravilno označene) ponudbe z imeni ponudnikov,
- 3) vse neveljavne (nepravočasno predložene ali nepravilno označene) ponudbe,
- 4) imena navzočih predstavnikov ponudnikov in drugih prisotnih.

(2) Vse neveljavne ponudbe komisija izloči iz nadaljnega postopka in jih neodprte vrne ponudnikom.

34. člen

(1) Javni razpis uspe, če veljavno ponudbo predloži vsaj dva ponudnika.

(2) Če javni razpis ni uspel zaradi neizpolnitve pogoja iz prejšnjega odstavka, naročnik ponudbe vrne pošiljateljem in ponovi javni razpis pod enakimi ali drugačnimi pogoji. Naročnik mora preveriti pogoje in če ugotovi, da tudi v ponovljenem postopku ne bo ustreznih ponudb, spremeni ali razdeli predmet javnega naročila, da je možno v ponovljenem postopku pričakovati več ponudb.

(3) Če tudi ponovljeni javni razpis ni uspel, naročnik lahko odda javno naročilo z neposredno pogodbo edinemu ponudniku.

35. člen

Ko komisija ugotovi, da je javni razpis uspel, odpira ponudbe po zaporedju kot so bile prevzete ter z njihovo vsebino seznanj navzoče.

36. člen

(1) O odpiranju ponudb komisija sproti sestavlja zapisnik, ki mora vsebovati:

1) naslov, prostor, datum in čas, ko je komisija pričela z javnim odpiranjem ponudb,

2) predmet javnega naročila,

3) imena in strokovno izobrazbo predsednika in članov komisije,

4) imena navzočih predstavnikov ponudnikov,

5) imena drugih navzočih,

6) imena ponudnikov, ki niso navzoči pri javnem odpiranju ponudb,

7) vrstni red odpiranja ponudb ter glavne podatke iz vsake ponudbe (cene, roki, reference, posebne ugodnosti),

8) ugotovitve o popolnosti ponudb z navedbo ponudnikov, ki niso predložili popolne ponudbe in navedbo pomanjkljivosti.

(2) Če pooblaščen predstavniki ponudnikov to zahtevajo, se vpišejo v zapisnik tudi njihove pripombe na delo komisije, na dotedanji postopek oddaje javnega naročila ali na vsebino zapisnika.

(3) Predstavniki ponudnikov, ki komisiji niso predložili pooblastila za sodelovanje na javnem odpiranju ponudb, ne morejo dajati pripomb.

37. člen

(1) Zapisnik podpišejo predsednik in člani komisije ter predstavniki ponudnikov, ki so predložili pooblastila za sodelovanje na javnem odpiranju ponudb.

(2) Če kdo izmed oseb iz prejšnjega odstavka noče podpisati zapisnika, mora komisija to ugotoviti v zapisniku in navesti razloge za odklonitev podpisa.

38. člen

(1) Kopijo zapisnika o javnem odpiranju ponudb mora komisija poslati vsem ponudnikom v roku osmih dni od dneva javnega odpiranja ponudb.

(2) Šteje se, da je zapisnik posredovan ponudniku, kolikor ga komisija vroči predstavniku ponudnika takoj po končanem javnem odpiranju ponudb. Predstavniki ponudnika prevzem potrdi s podpisom.

(3) Komisija posreduje zapisnik na zahtevo tudi drugim prisotnim na javnem odpiranju ponudb.

Pregled in ocenjevanje ponudb

39. člen

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija oceni prispele ponudbe in ugotovi ali ponudbe izpolnjujejo razpisne pogoje.

(2) O pregledu in oceni prispelih ponudb sestavi komisija poročilo z oceno ustreznosti in kakovosti ponudb ter navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudbe. Poročilo posreduje naročniku v skladu z odločbo o imenovanju komisije.

(3) Naročnik sme zahtevati od ponudnikov pojasnila, da bi si pomagal pri pregledu, ovrednotenju in primerjavi ponudb. Naročnik ne sme zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršnekoli spremembe vsebine ponudbe, vključno spremembe cene in take spremembe, ki bi iz neustrezne ponudbe le-to naredila ustrezno. Naročnik sme v soglasju s ponudnikom popraviti računске napake, ki jih odkrije pri pregledu ponudb.

(4) Če so v ponudbi ponujene neobičajno nizke cene glede na predmet javnega naročila, mora naročnik pred zavrnitvijo take ponudbe zahtevati pisno podrobnejšo obrazložitev o detaljnih sestavinah cen v ponudbi, za katere meni, da pomembno prispevajo k nenormalno nizki vrednosti ponudbene cene in preveri te sestavine, upoštevajoč ponudnikovo obrazložitev.

(5) Naročnik po proučitvi obrazložitve iz prejšnjega odstavka to ponudbo upošteva v postopku ocenjevanja, če je podana ustrezna utemeljitev, vključno z ekonomičnostjo načina izdelave ali tehnične rešitve ali izjemno ugodnih pogojev za izvedbo, ki so na razpolago ponudniku, ali originalnosti ponudbe.

(6) Naročnik mora pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, kot so bila določena v razpisni dokumentaciji. Naročnik pri ocenjevanju ponudb ne sme uporabiti nobenega merila, ki ni bilo navedeno v razpisni dokumentaciji.

(7) Naročnik izloči ponudbo, če ugotovi, da je ponudnik predložil lažne podatke ali netočne informacije. Naročnik ne sme izločiti ponudbe, če so informacije netočne ali nepopolne v nebitnih elementih in če ponudnik uspe naročniku to obrazložiti.

40. člen

(1) Pred sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila najugodnejšemu ponudniku mora naročnik preveriti, ali je le-ta sposoben izpolniti javno naročilo. Naročnik sme v ta namen od ponudnika zahtevati, da ponovno dokaže svojo sposobnost v skladu z dokazili iz razpisne dokumentacije. Če ponudnik ne dokaže sposobnosti, naročnik njegovo ponudbo zavrne. Če je bil izveden javni razpis za izbiro najugodnejšega ponudnika s predhodnim ugotavljanjem sposobnosti, mora naročnik pri tem uporabiti ista merila kot so bila določena v prvotnem ugotavljanju sposobnosti.

(2) Naročnik mora izločiti ponudnika iz postopka oddaje naročila:

1) če je proti ponudniku uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali postopek likvidacije, razen če je bil kateri od navedenih postopkov ustavljen s pravnomočno sodno odločbo,

2) če je ponudnik prenehal opravljati dejavnost,

3) če je bila proti ponudniku izdana pravnomočna sodna odločba, ki kaže na ponudnikovo nestrokovnost,

4) če nima poravnanih svojih obveznosti iz naslova davkov, taks in drugih dajatev, določenih z zakonom.

(3) Naročnik lahko od ponudnika zahteva, da dokaže:

1) da ima predpisana dovoljenja za opravljanje dejavnosti v področje katere spada izvedba javnega naročila,

2) da je finančno sposoben,

3) da ima zadostne proste tehnične zmogljivosti.

(4) Naročnik lahko od ponudnika kot dokaz usposobljenosti zahteva:

1) dokaz, da ni v postopku prisilne poravnave, v stečajnem ali likvidacijskem postopku,

2) potrdilo pristojnih organov, da ima poravnane obveznosti, navedene v 4. točki drugega odstavka tega člena,

3) potrdilo ustrezne finančne institucije, predložitev bilanc ali izvlečkov iz bilanc, če je v državi izvora to predpisano, da se le-te objavljajo, izjavo o celotnem prometu v najmanj zadnjih treh poslovnih letih.

(5) Naročnik mora v razpisni dokumentaciji navesti, katero vrsto dokazila o finančni usposobljenosti zahteva.

(6) Naročnik lahko zahteva le tista dokazila, ki jih opravičuje predmet javnega naročila. Naročnik mora pri tem upoštevati upravičene interese ponudnika glede zaščite njegove poslovne tajnosti.

(7) Naročnik lahko izloči ponudnika, če le-ta ni pravilno in pravočasno izpolnil pogodbenih obveznosti iz prejšnjih pogodb na podlagi javnih razpisov.

41. člen

(1) Če naročniku po pregledu in ocenjevanju ne ostane ta popolni ponudbi vsaj dveh ponudnikov, ne sprejme sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika.

(2) Naročnik sprejme sklep o ponovnem javnem razpisu z obrazložitvijo in ga pošlje vsem ponudnikom.

(3) Naročnik lahko ponovljeni javni razpis objavi pod enakimi ali drugačnimi pogoji.

(4) Če naročnik tudi po ponovljenem javnem razpisu ne izbere najugodnejšega ponudnika, sme oddati javno naročilo z neposredno pogodbo.

Izbira najugodnejšega ponudnika

42. člen

(1) Naročnik po pregledu in ocenjevanju ponudb sprejme sklep o izbiri najugodnejšega ponudnika. V obrazložitvi sklepa mora navesti ugotovitve in razloge za svojo odločitev.

(2) Če naročnik pri ocenjevanju ponudb ugotovi, da nobena od popolnih ponudb ne ustreza zahtevam razpisne dokumentacije glede bistvenih elementov ponudbe, naročnik ne odda javnega naročila nobenemu od ponudnikov. Naročnik mora v tem primeru obvestiti vse ponudnike, v čem njihove ponudbe ne ustrezajo zahtevam naročnika.

(3) Naročnik mora sklep o izbiri najugodnejšega ponudnika poslati vsem ponudnikom v roku sedmih dni od sprejetja sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika, osnovne podatke o izidu javnega razpisa pa v roku 14 dni objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. JAVNI RAZPIS ZA IZBIRO IZVAJALCA S PREDHODNIM UGOTAVLJANJEM SPOSOBNOSTI

43. člen

Javni razpis za izbiro izvajalca s predhodnim ugotavljanjem sposobnosti (v nadaljevanju: javni razpis za predhodno ugotavljanje sposobnosti) izvede naročnik v primerih, ko so predmet javnega naročila posebno zahtevna in obsežna dela in je za njihovo izvedbo potrebna izjemna kakovost oziroma usposobljenost izvajalcev in opreme.

44. člen

Za predložitev pisne prijave za predhodno ugotavljanje sposobnosti veljajo roki iz 20. člena tega zakona.

45. člen

Objava javnega razpisa za predhodno ugotavljanje sposobnosti mora poleg elementov, navedenih v 19. členu tega zakona, vsebovati:

– merila za ugotavljanje in priznanje sposobnosti in navedbo dokazov, ki jih mora predložiti ponudnik glede izpolnjevanja pogojev,

– naslov in rok, v katerem morajo biti predložene prijave,

– rok, v katerem bodo prijavljeni ponudniki s pisnim sklepom obveščeni o priznanju sposobnosti.

46. člen

Ponudniki predložijo naročniku pisne prijave na način in v roku kot je določeno v objavi javnega razpisa za predhodno ugotavljanje sposobnosti.

47. člen

Rok, v katerem mora naročnik s pisnim sklepom obvestiti prijavljene ponudnike o priznanju sposobnosti ne sme biti daljši od 45 dni po izteku roka za prijavo na javni razpis za predhodno ugotavljanje sposobnosti.

48. člen

Pisni sklep o priznanju sposobnosti oziroma sklep o zavrnitvi priznanja sposobnosti z obrazložitvijo, mora naročnik poslati vsakemu prijavljenemu ponudniku, vse ponudnike pa obvestiti, katerim prijavljenim ponudnikom je sposobnost priznal.

49. člen

Naročnik v postopku oddaje javnega naročila s pisnim vabilom povabi vse ponudnike s priznano sposobnostjo, da predložijo ponudbe.

50. člen

(1) Javni razpis s predhodnim ugotavljanjem sposobnosti opravi naročnik tudi v primeru, če so predmet javnega naročila stalni nakupi blaga in storitev, ki jih naročnik po obsegu in časovno ne more v celoti vnaprej določiti in jih je mogoče takoj kupiti ali opraviti ter se ne proizvajajo po posebnih zahtevah naročnika, oziroma za katere je vzpostavljen trg.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora biti predmet javnega naročila v objavi javnega razpisa enoznačno določen. V objavi javnega razpisa mora naročnik, poleg smiselnega upoštevanja določil o vsebini objave javnega razpisa iz 19. člena tega zakona, navesti tudi, da je merilo za izbor cena ali drugi pogoji dobave in cena.

(3) Naročnik prizna sposobnost ponudnikom za obdobje do 12 mesecev.

(4) S ponudniki, katerim je priznal sposobnost, naročnik sklene pogodbo o dobavah blaga ali opravljanju storitev, v kateri se določi predmet blaga ali storitev ter pogoji dobav ali opravljanja storitev.

IV. DVOSTOPENJSKI JAVNI RAZPIS

51. člen

(1) V posebnih primerih, ko naročnik zaradi izredno zahtevnih strokovnih tehničnih rešitev ne more oblikovati dokončne razpisne dokumentacije, lahko objavi dvostopenjski javni razpis.

(2) Naročnik na prvi stopnji od ponudnikov pridobiva začetne ponudbe z njihovimi predlogi, vendar brez ponudbe-

ne cene. Naročnik zbira predloge ponudnikov, ki se nanašajo na tehnične in druge lastnosti blaga, storitev ali gradbenih del, kakor tudi pogoje za sklenitev pogodbe in dobavne pogoje. Naročnik pri tem ugotavlja tudi sposobnost ponudnika. Naročnik se lahko pogaja s ponudniki, katerih ponudba ni bila zavrnjena, o vseh sestavinah ponudbe.

(3) Za zavrnitev ponudbe na prvi stopnji dvostopenjskega razpisa se smiselno uporabljajo razlogi iz 9., 27., 39. in 40. člena tega zakona.

52. člen

(1) Pri oblikovanju dokončne razpisne dokumentacije sme naročnik črtati, spremeniti ali dodati katerokoli sestavino iz prvotne razpisne dokumentacije.

(2) Naročnik povabi na drugi stopnji ponudnike, katerih ponudb ni zavrnil, da oddajo ponudbe po dokončni razpisni dokumentaciji.

(3) Naročnik za ocenjevanje ponudb na drugi stopnji smiselno uporablja določbe 39. in 40. člena tega zakona.

53. člen

Za dvostopenjski postopek morajo roki omogočiti ponudnikom izdelavo kakovostnih ponudb, naročniku pa oceno ponudb. Zato rok za predložitev ponudb na prvi in drugi stopnji ne sme biti krajši od 20 dni od dneva objave javnega razpisa oziroma povabila izbranim ponudnikom. Naročnik mora povabiti ponudnike k oddaji končnih ponudb najkasneje v 45 dneh po odpiranju ponudb na prvi stopnji ter jih obvestiti o svoji odločitvi v 45 dneh po odpiranju ponudb na drugi stopnji.

V. ZBIRANJE PONUDB

54. člen

(1) Postopek zbiranje ponudb se lahko uporabi v primeru, ko obstaja znano končno število usposobljenih ponudnikov za določeno naročilo.

(2) Naročnik v dokumentaciji o izvedbi postopka javnega naročila navede razloge za odločitve, da se javno naročilo odda z zbiranjem ponudb.

(3) Naročnik mora v postopku zbiranja ponudb sočasno in pisno povabiti k dvigu razpisne dokumentacije vse znane ponudnike.

(4) Postopek zbiranja ponudb se lahko uporabi tudi za ugotavljanje sposobnosti.

VI. ODDAJA JAVNEGA NAROČILA BREZ JAVNEGA RAZPISA

55. člen

(1) Naročnik sme oddati javno naročilo izvajalcu z neposredno pogodbo brez javnega razpisa v naslednjih primerih:

1) če pogodbena vrednost ne presega zneska, ki je določen za posamezno proračunsko obdobje v zakonu, ki ureja izvrševanje državnega proračuna,

2) če je predmet javnega naročila nakup oborožitve, vojaške opreme in specialne operativne tehnike ali drugo naročilo zaupne narave, določeno s predpisi vlade,

3) če je za izvedbo javnega naročila usposobljen samo en ponudnik, ki razpolaga z zahtevano tehnično opremo, ustreznimi strokovnimi kadri ali s pravicami intelektualne lastnine,

4) če je na trgu samo en dobavitelj, ki je sposoben ponuditi blago ali storitve v določenem obsegu, javnega

naročila pa ni mogoče deliti v manjše zaključene celote in jih oddati ločeno,

5) če je predmet javnega naročila izvedba nujnih del in aktivnosti ob naravnih in drugih nesrečah ali v drugih primerih višje sile, s katerimi se zagotavljajo osnovni pogoji za življenje oziroma varnost ljudi in premoženja,

6) če se javna naročila oddajo državnim organom, organom lokalnih skupnosti, javnim zavodom ali drugim pravnim osebam javnega prava, ki opravljajo dejavnosti na podlagi posebnega zakona ali drugega predpisa,

7) če nastopijo razlogi, ki jih naročnik ni mogel predvideti in jih ni mogoče pripisati ravnanju naročnika in ki ne dopuščajo, da se upoštevajo roki za izvedbo javnega razpisa,

8) če je predmet naročila svetovalna in nestandardna intelektualna storitev, pri kateri cena ni bistveno merilo za izbiro izvajalca, predmeta naročila, kakor tudi izvedbe naročila pa ni možno podrobno določiti brez sodelovanja izvajalca,

9) če je bil izvajalec izbran po predpisih tujega finančerja, s katerim je država ali lokalna skupnost sklenila pogodbo o sofinanciranju tako izbranih projektov.

(2) Naročnik mora v dokumentaciji o javnem naročilu navesti razlog za oddajo brez javnega razpisa.

(3) Naročnik mora v Uradnem listu Republike Slovenije objaviti osnovne podatke o oddaji javnega naročila brez javnega razpisa v roku 14 dni od sprejetja sklepa o oddaji javnega naročila, razen v primerih, ko gre za oddajo javnega naročila v skladu s 1., 2., 5. in 6. točko prvega odstavka tega člena.

56. člen

(1) Naročnik mora v postopku oddaje javnega naročila z neposredno pogodbo brez javnega razpisa ceno in kakovost predmeta javnega naročila posebej skrbno preveriti z zbiranjem več ponudb ali z analizo stroškov ali s primerjanjem kakovosti in podobno.

(2) Naročnik opravi preverjanje glede na vrsto in predmet javnega naročila. Naročnik mora to preverjanje izkazati v svoji dokumentaciji.

VII. ZBIRANJE PREDLOGOV

57. člen

(1) Postopek zbiranja predlogov se uporabi v primeru, ko naročnik želi povabiti k sodelovanju večje število ponudnikov, kjer je za doseganje ciljev naročnika možnih več različnih načinov izpolnitve.

(2) Naročnik zbira predloge z javnim razpisom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

58. člen

(1) Naročnik določi merila za ocenjevanje predlogov, njihov pomen v posameznem postopku ocenjevanja ter način uporabe meril. Pri tem naročnik upošteva zlasti naslednja merila:

1) usposobljenost ponudnika,

2) učinkovitost oziroma ustreznost ponujenega predloga glede na razpisane cilje naročnika,

3) vrednost izvedbe predloga, upoštevajoč vse spremeljajoče stroške.

(2) V primeru, da gre za objavo razpisa za zbiranje predlogov, ki traja daljše časovno obdobje, mora naročnik v razpisu navesti tudi roke, v katerih bo sprejemal in odpiral prispele predloge ter sprejel odločitve.

(3) Objava razpisa za zbiranje predlogov mora vsebovati zlasti naslednje podatke:

- 1) ime in naslov naročnika,
 - 2) opis razpisanih naročil, vključno z vsemi posebnimi zahtevami, ki jih mora izpolnjevati predlog,
 - 3) skupno višino sredstev in predvideno posamično vrednost predloga, razen če iz utemeljenega razloga višine sredstev ni možno določiti,
 - 4) predvideni čas izvedbe naročila,
 - 5) morebitne druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati predlog,
 - 6) lokacijo izvedbe, kadar je le-ta pomembna,
 - 7) merila za ocenjevanje predloga in način uporabe meril pri ocenjevanju predlogov, pri čemer se lahko sklicuje na že veljavne predpise, objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije,
 - 8) obliko predloga, vključno z določitvijo zahtevanih rokov, ki jih mora predlog upoštevati.
- (4) Spremembe ali dodatna pojasnila razpisa za zbiranje predlogov, vključno s spremembami meril ali načina njihove uporabe pri ocenjevanju predlogov, morajo biti objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (5) Naročnik ne sme razkriti vsebine predlogov drugim ponudnikom.

59. člen

(1) Naročnik se lahko pogaja s ponudniki o njihovih predlogih in lahko zahteva spremembe predlogov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- 1) da so pogajanja med naročnikom in ponudniki zaupna,
 - 2) da nobena stranka v pogajanjih ne sporoči nobeni drugi osebi kakršnihkoli podatkov o tehničnih, cenovnih ali tržnih pogojih brez pristanka druge strani,
 - 3) da je možnost pogajanja dana vsem ponudnikom, ki so predložili predloge in katerih predlogi niso bili zavrnjeni.
- (2) Po končanih pogajanjih naročnik zahteva od ponudnikov dokončen predlog oziroma njihovo soglasje, oddano do določenega roka. Pri ocenjevanju dokončnih predlogov mora naročnik uporabljati merila iz razpisa.
- (3) Naročnik upošteva učinkovitost predloga glede naprej postavljene zahteve neodvisno od cene. Ceno upošteva pri ocenjevanju predloga šele po tem, ko oceni vsebinsko ustreznost predloga.
- (4) Naročnik izbere tiste predloge, ki najbolj ustrezajo zahtevam iz objavljenega javnega razpisa.

60. člen

Rok za predložitev predloga ne sme biti krajši od 15 dni od objave javnega razpisa.

VIII. SKLENITEV POGODBE

61. člen

- (1) Naročnik mora hkrati s poslanim sklepom o izbiri najugodnejšega ponudnika, pozvati izbranega ponudnika k podpisu pogodbe.
- (2) Če se ponudnik v roku 8 dni ne odzove na poziv, se šteje, da je odstopil od ponudbe. Naročnik mora v tem primeru vnovčiti dokument za finančno zavarovanje resnosti ponudbe ne glede na razloge za odstop od ponudbe.
- (3) Pogodba mora biti sklenjena najpozneje v 30 dneh od pravnomočnosti sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika.

62. člen

Javno naročilo, ki ga financira več naročnikov, se odda z eno pogodbo. Pogodba mora določiti deleže vsakega naročnika.

IX. REVIZIJA POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

63. člen

- (1) Revizijo postopka javnega razpisa, postopka zbiranja ponudb in postopka zbiranja predlogov sme zahtevati vsak ponudnik, ki je sodeloval v postopku oddaje javnega naročila, če meni, da postopek ni bil izveden skladno z določili tega zakona.
- (2) Rok za vložitev zahteve za revizijo je osem dni od prejema sklepa o izbiri ponudnika.
- (3) V zahtevi za revizijo mora biti naveden sklep, ki se izpodbija in naziv naročnika, ki je sklep izdal. Zahteva mora biti obrazložena.
- (4) Zahteva za revizijo se vloži v dveh izvodih osebno ali priporočeno po pošti naročniku, ki je sklep izdal. Kopija zahteve se pošlje ministrstvu, pristojnemu za finance.

64. člen

Predmet revizije ne more biti: izbira načina oddaje javnega naročila, omejitev sodelovanja pri oddaji javnega naročila kot jih določa ta zakon in postavljena merila za ocenjevanje ponudb.

65. člen

Vložena zahteva za revizijo zadrži izvršitev sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika.

66. člen

- (1) Naročnik po prejeti zahtevi za revizijo preveri, ali je pravočasna in ali jo je vložila upravičena oseba.
- (2) Če je zahteva za revizijo prepoznana ali je ni vložil ponudnik, ki je sodeloval v postopku oddaje javnega naročila, na katerega se je nanašal izpodbijani sklep, se zahteva za revizijo zavrne.
- (3) Če je zahteva za revizijo pravočasna in jo je vložila upravičena oseba, mora naročnik v desetih dneh od prejema zahteve ponovno preveriti pravilnost postopka oddaje javnega naročila in svojo odločitev o izbiri najugodnejše ponudbe. Pri ponovnem preverjanju naročnik lahko razveljavi postopek oddaje javnega naročila, ali spremeni sklep o izbiri.
- (4) Če naročnik ne sprejme ene od odločitev iz prejšnjega odstavka tega člena, vlagatelj pa ne umakne zahteve za revizijo, odstopi naročnik zahtevo za revizijo skupaj z vso dokumentacijo in svojim mnenjem komisiji, pristojni za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: revizijska komisija).

67. člen

- (1) O vseh zahtevah za revizijo odloča revizijska komisija kot neodvisno strokovno telo. Predsednika in člane revizijske komisije imenuje in razrešuje Državni zbor na predlog vlade. Predsednik in člani revizijske komisije se imenujejo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani. Člani revizijske komisije morajo imeti izkušnje v zvezi z oddajanjem javnih naročil z vidika pravne, ekonomske in tehnične stroke.
- (2) Sredstva za delo revizijske komisije zagotavlja vlada. Vlada za nemoteno delo revizijske komisije zagotavlja tudi vsa tehnična in administrativna opravila.
- (3) Za odločanje o posameznih zahtevah za revizijo predsednik komisije določi senate treh ali petih članov, odvisno od zahtevnosti primera. Senatu predseduje diplomirani pravnik z opravljenim pravniškim državnim izpitom ali drugim s tem izenačenim izpitom. O manj zahtevnih primerih lahko odloča tudi posamezen član komisije.

(4) Stroške postopka pred revizijsko komisijo nosi naročnik, razen če se izkaže, da zahteva za revizijo ni bila utemeljena.

(5) Način sklicevanja senatov, dodeljevanje zahtev za revizijo, sklicevanje sej in sklepčnost senatov ter druga vprašanja v zvezi z načinom dela revizijske komisije ureja poslovnik te komisije. Poslovnik, ki ga sprejme revizijska komisija, začne veljati, ko poda nanj soglasje Državni zbor.

68. člen

(1) Revizijska komisija lahko s sklepom zahteva za revizijo zavrne, razveljavi postopek oddaje javnega naročila ali odpravi sklep o izbiri ponudnika.

(2) Sklep mora biti obrazložen. Vroči se naročniku in vlagatelju zahteve za revizijo.

(3) Če revizijska komisija oceni, da bi bile negativne posledice zadržanja izvršitve sklepa o izbiri za vse, ki bi lahko bili oškodovani in tudi za naročnika, večje od koristi, lahko odloči, da vložena zahteva za revizijo ne zadrži izvršitve sklepa o izbiri.

(4) Rok za odločitev in izdajo sklepa revizijske komisije je petnajst dni, v utemeljenih primerih se rok sme podaljšati do največ skupno 30 dni.

(5) Revizijska komisija lahko pred odločitvijo zahteva dodatna pojasnila od naročnika ali vlagatelja zahteve za revizijo.

69. člen

(1) Vsakdo, ki ima interes za udeležbo v postopku oddaje javnega naročila, pa meni, da se postopek pred sprejemom sklepa o izbiri najugodnejšega ponudnika ne vodi skladno s tem zakonom, lahko o tem takoj obvesti revizijsko komisijo in zahteva, da poda svoje mnenje.

(2) Če revizijska komisija v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi nepravilnosti v postopku oddaje javnega naročila, lahko odredi prekinitev postopka do odprave nepravilnosti ali pa razveljavi postopek oddaje javnega naročila.

70. člen

V postopku preverjanja zakonitosti oddaje javnega naročila uporabljajo naročniki in revizijska komisija določila zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

71. člen

(1) Vlagatelj zahteve za revizijo, ki se ne strinja z odločitvijo revizijske komisije, lahko s tožbo pri sodišču splošne pristojnosti uveljavlja povračilo škode, ne more pa zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(2) Vložena tožba ne zadrži sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom.

X. STROŠKI POSTOPKA

72. člen

(1) Vsi udeleženci v postopku oddaje javnega naročila morajo skrbeti, da s svojim ravnanjem ne povzročajo nepotrebnih stroškov drugim udeležencem.

(2) Vsak udeleženec nosi svoje stroške, razen če ta zakon ne določa drugače.

73. člen

(1) Naročnik mora ponudniku na njegovo zahtevo povrniti stroške priprave ponudbe, če ni oddal javnega naročila v izvedbo, čeprav je sprejel sklep o izbiri najugodnejšega

ponudnika, oziroma bi ga v skladu z določili tega zakona lahko sprejel.

(2) Naročnik mora ponudniku na njegovo zahtevo povrniti tudi stroške v zvezi z utemeljeno zahtevo za revizijo.

XI. NADZOR

74. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov izvaja ministrstvo, pristojno za finance.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

75. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev, se kaznuje za prekršek naročnik iz druge in tretje alineje 1. točke 2. člena tega zakona:

1) če odda javno naročilo brez javnega razpisa (razen za javna naročila iz 53. člena) ali brez sklenjene pogodbe (3. člen),

2) če niso izpolnjeni pogoji za začetek postopka oddaje javnega naročila (4. člen),

3) če predmet javnega naročila, razpisne pogoje ali tehnične specifikacije prilagodi konkretnemu ponudniku (6. člen),

4) če odda javno naročilo ponudniku, ki je sodeloval pri izdelavi razpisne dokumentacije (7. člen),

5) če ravna v nasprotju z 8. členom tega zakona,

6) če ravna v nasprotju z 9. členom tega zakona,

7) če kljub sklenjenemu mednarodnemu sporazumu odda javno naročilo domačemu ponudniku v nasprotju s petim odstavkom 11. člena tega zakona,

8) če naročnik ne vodi evidence in ne hrani dokumentacije o javnih naročilih (15. člen),

9) če komisija za oddajo javnega naročila ni pravilno sestavljena ali imenovana (16. in 17. člen),

10) če neustrezno objavi javni razpis (18. člen),

11) če sklene pogodbo v nasprotju s pogoji, objavljenimi v javnem razpisu ali v razpisni dokumentaciji (19. in 22. člen),

12) če je vsebina objave javnega razpisa v nasprotju z 19., 45., 50. ali 58. členom tega zakona,

13) če naročnik ne spoštuje najkrajšega roka za predložitev ponudb (20., 53. in 60. člen),

14) če neustrezno uporabi merila za izbiro najugodnejšega ponudnika (21. člen, šesti odstavek 39. in prvi odstavek 40. člena),

15) če naročnik ne spoštuje tajnosti informacij o ponudnikih (23. in 31. člen),

16) če neupravičeno podaljša rok iz 25. ali 47. člena tega zakona,

17) če naročnik pred javnim odpiranjem ne izloči vseh neveljavnih ponudb (33. člen),

18) če pri odpiranju ponudb ravna v nasprotju z določbami 35. do 38. člena tega zakona,

19) če ravna v nasprotju z 39. in 40. členom tega zakona,

20) če niso podani razlogi za oddajo naročila z neposredno pogodbo iz 55. člena ali če ne opravi preverjanja po 56. členu tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba naročnika iz prejšnjega odstavka in odgovorna oseba naročnika iz prve alineje 1. točke 2. člena tega zakona, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati odredba o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Uradni list Republike Slovenije, št. 28/93 in 19/94) razen določb 11. in 12. člena glede vsebine razpisne oziroma ponudbene dokumentacije, ki se uporabljajo do uveljavitve predpisa iz 22. in 26. člena tega zakona.

(2) Postopki oddaje javnih naročil, za katere so bili javni razpisi objavljeni pred uveljavitvijo tega zakona, se izvedejo po določbah odredbe o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Uradni list Republike Slovenije, št. 28/93 in 19/94) ali po drugih predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Zakon se začne uporabljati za proračunske uporabnike in lokalne skupnosti s 1. 7. 1997 ter za Družbo za avtoceste v Republiki Sloveniji, d.d., Celje, Univerzo v Ljubljani, Univerzo v Mariboru, javna podjetja, ustanovljena po zakonu o gospodarskih javnih službah, javne zdravstvene in javne raziskovalne zavode, katerih ustanovitelj je država. Za ostale naročnike se začne zakon uporabljati s 1. 1. 1998.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše enotno metodologijo za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja iz 4. člena tega zakona v roku enega leta po uveljavitvi zakona. Do uveljavitve enotne metodologije naročniki uporabljajo veljavne predpise.

(5) Predsednika in člane revizijske komisije imenuje Državni zbor v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona. Do pričetka dela revizijske komisije se za obravnavo zahtev za revizijo uporabljajo določbe odredbe o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Uradni list RS, št. 28/93 in 19/94).

(6) Vlada najkasneje v enem mesecu od uveljavitve zakona izda predpis, s katerim natančneje opredeli odstotek zaščite in izdela merila, kdaj šteje blago ali storitev za domači oziroma tuji proizvod. Do uveljavitve predpisa velja najvišji možni odstotek zaščite po tem zakonu. Ne glede na določila prvega odstavka 11. člena lahko v pogodbah, sklenjenih do 31. 12. 1997, domači ponudnik doseže do 15% višjo ceno. Določila o zaščiti domačih ponudnikov se uporabljajo z dnem uveljavitve zakona.

(7) Za čas, dokler ne bodo določeni z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna, se določi kot vrednost:

- iz drugega odstavka 18. člena – znesek 5,000.000 tolarjev,
- iz četrtega odstavka 20. člena – znesek 10,000.000 tolarjev,
- iz petega odstavka 20. člena – znesek 30,000.000 tolarjev.

(8) Minister, pristojen za finance, v roku enega meseca po uveljavitvi tega zakona predpiše razpisno dokumentacijo iz 22. člena in ponudbeno dokumentacijo iz 26. člena tega zakona.

77. člen

Minister, pristojen za finance, lahko natančneje predpiše ureditev posameznih vprašanj v postopkih za oddajo javnih naročil.

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-01/94-35/5

Ljubljana, dne 23. aprila 1997.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

1465.

Na podlagi drugega odstavka 48. in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 23. aprila 1997 sprejel

ODLOK**o izvolitvi podpredsednikov Državnega zbora Republike Slovenije**

Za podpredsednika Državnega zbora Republike Slovenije se izvolita:

- Andrej Gerenčer, dipl. ek.,
- Miroslav Luci, dr. med.

Št. 020-02/92-27/75

Ljubljana, dne 23. aprila 1997.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

1466.

Na podlagi drugega odstavka 48. in 172. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 23. aprila 1997 sprejel

ODLOK**o razrešitvi podpredsednice Državnega zbora Republike Slovenije**

Razreši se:

dr. Helena Hren Vencelj, spec. mikrobiol., funkcije podpredsednice Državnega zbora Republike Slovenije.

Št. 020-02/92-27/82

Ljubljana, dne 23. aprila 1997.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

1467.

Na podlagi 14. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92 in 44/94 – odločba US) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 22. 4. 1997 sprejel naslednji

SKLEP

V času, dokler poslanec Ciril Smrkolj, ki je bil imenovan za ministra, v skladu s prvim odstavkom 14. člena zakona o poslancih ne more opravljati funkcije poslanca, opravlja to funkcijo v skladu z drugim odstavkom 14. člena navedenega zakona, od 22. 4. 1997 Janez Per, roj. 9. 6. 1947, stanujoč Slovenska cesta 3, Mengeš.

Št. 020-02/92-27/79

Ljubljana, dne 22. aprila 1997.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

1468.

Na podlagi 7. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92 in 44/94 – odločba US) je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 22. 4. 1997 sprejel naslednji

SKLEP

Potrdi se poslanski mandat Petru Petroviču, rojenemu 17. 4. 1944, stanujočemu Tomšičeva ulica 72, Slovenj Gradec.

Št. 020-02/92-27/79

Ljubljana, dne 22. aprila 1997.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

USTAVNO SODIŠČE**1469.**

Ustavno sodišče je o ustavni pritožbi D. R. iz M., ki ga zastopa N. G., odvetnik v M. na seji dne 12. decembra 1996

odločilo:

Ustavna pritožba D. R. zoper sodbo Vrhovnega sodišča RS, št. II Ips 409/93 z dne 9. 3. 1994 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru, št. Cp 1491/92 z dne 2. 3. 1993 in sodbo Temeljnega sodišča v Mariboru, enota v Mariboru, št. III P 445/92 z dne 14. 9. 1991 se zavrne.

Obrazložitev**A)**

1. Pritožnik izpodbija sodbo vrhovnega sodišča, s katero mu je bila kot neutemeljena zavržena revizija zoper prvostopno in drugostopno sodno odločbo, po katerih mora izprazniti stanovanje, ki mu ga je z odločbo 1. 8. 1992 dodelila v Mariboru Komanda Komandna JLA Maribor.

2. Prvi sodbi in izpodbijana sodba vrhovnega sodišča temelje na pravem stališču, da je 1. 8. 1991 veljala določba tretjega odstavka I. točke temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti RS in določba prvega odstavka 9. člena ustavnega zakona o izvrševanju te temeljne ustavne listine (Uradni list RS, št. 1/91, zaradi katerih organi SFRJ v RS niso več imeli pravic in pristojnosti, ki so bile poprej z ustavo RS in z ustavo SFRJ prenesene nanje; premoženje, s katerim so na ozemlju RS poprej upravljali zvezni organi ter poveljstva, enote in zavodi JLA, pa je bilo v kritičnem času v upravljanju Republike Slovenije.

3. Pritožnik smiselno predvsem očita izpodbijani sodbi napačno uporabo materialnega prava. Zatrjuje, da 9. člen že navedenega ustavnega zakona ne pomeni takojšnjega prenosa upravljanja premoženja, temveč napoveduje postopen prevzem, ki se pa 1. 8. 1991 še ni zgodil; razen tega pa da zaradi 90-dnevnega moratorija, ki je veljal od 10. 7. 1991 dalje, predpisi, na katere se sodba sklicuje, še niso veljali.

4. Pritožnik ponavlja še očitke o nepravilni uporabi procesnega prava: kot tožnik da je namreč v pravdi neupravičeno nastopalo Ministrstvo za obrambo, v drugih enakih primerih pa da nastopa Ministrstvo za varstvo okolja in urejanje prostora.

5. Pritožnik očita izpodbijani sodbi kršitev pravice do enakega varstva pravic (22. člen ustave) in kršitev prepovedi retroaktivne veljavnosti predpisov.

Predlaga, naj ustavno sodišče sodbo odpravi, zadevo pa vrne v ponovno odločanje prvostopnemu sodišču.

6. Senat ustavnega sodišča je s sklepom z dne 6. 3. 1996 pritožnikovo ustavno pritožbo sprejel v obravnavo.

B)

7. Za kršitev načela o enakem varstvu pravic po 22. členu ustave očitno ne gre: pritožnik je imel sodno varstvo in se ga je tudi poslužil, ne navaja pa, da bi v podobnih primerih izselitvenih zahtevkov Republike Slovenije sodišča odločala drugače kot v obravnavanem primeru.

8. Spoštovanje pravnega pravila, da ni dopustno uporabljati predpisov za nazaj, je v postopku za nastajanje posamičnega akta sestavni del uporabe tako materialnega kot procesnega prava.

9. Ustavno sodišče ni ena od inštanc rednega sodstva in zatrjevana nepravilna uporaba materialnega in procesnega prava sama po sebi ne more biti predmet ustavne pritožbe.

10. Zaradi večjega števila sodnih primerov, kakršen je obravnavani, zaradi socialne pomembnosti in občutljivosti njihove vsebine in ker v njih sodišča neposredno uporabljajo pravne norme, z ustavno veljavno, je ustavno sodišče pritožbo vendarle sprejelo in sklep o sprejemu pojasnilo s pomembnima vprašanjema o pravni naravi tako imenovane skupne deklaracije (Uradni list RS, št. 1/91), ki jo je Skupščina RS sprejela 10. 7. 1991, in o uporabi načel pravne in socialne države za konkretne primere, izvirajoče iz procesa osamosvajanja Republike Slovenije oziroma v zvezi z njim.

11. Ob vseh zadržkih, navedenih v 8. točki, ustavno sodišče vendarle ugotavlja, da temeljna ustavna listina in ustavni zakon o njenem izvrševanju ne dopuščata drugačne uporabe od te, ki je pojasnjena v izpodbijanih sodbah: tretji odstavek 1. točke temeljne ustavne listine pomeni takojšen prenos pravic in dolžnosti, kolikor gre za Republiko Slovenijo, spet nanjo; prvi odstavek 9. člena ustavnega zakona o izvrševanju te ustavne listine pomeni takojšen prehod pravne oblasti nad tam navedenim premoženjem na Republiko Slovenijo, določbe drugega in tretjega odstavka tega člena pa urejajo le postopek dejanskega prevzema premoženja.

12. S sprejetjem skupne deklaracije (sklep Skupščine RS z dne 10. 7. 1991) se je Republika Slovenija zavezala za

tri mesece ustaviti oziroma odložiti nadaljnje izvrševanje, uresničevanje ali dopolnjevanje svojih ustavnih aktov o osamosvojitvi, ne pa k suspendiranju ali celo derogiranju pravnih in dejanskih razmerij, ki so bila vzpostavljena s sprejetjem temeljne ustavne listine in ustavnega zakona o njenem izvrševanju kot celote; suspenzivno naravo imajo le nekatere točke priloge I., ki pa se izrecno nanašajo na posamezna ožja področja delovanja oziroma na konkretne ukrepe.

Zato se zaradi nedvomne obligatornosti skupne deklaracije, izvirajoče iz omenjenega sklepa Skupščine RS o sprejemu te deklaracije, vsebina pravne ureditve, ki jo določa prvi odstavek 9. člena ustavnega zakona o izvrševanju temeljne ustavne listine za čas od 7. 7. do 7. 10. 1991, ni spremenila.

13. Izpodbijana sodba tudi v praktičnem pogledu nima takih posledic, da bi bilo mogoče govoriti o posamezniku kot žrtvi osamosvajanja države. Zaradi nezakonitosti dodelitve stanovanja se pritožniku njegove stanovanjske razmere iz časa pred dodelitvijo ne poslabšajo. Nezakonito uporabljanje stanovanja enako prej kot slej utemeljuje izselitveni zahtevek. Socialna in druga upravičenja za dodelitev stanovanja lahko vsakdo uveljavlja hkrati in enakopravno z drugimi v okviru stanovanjske politike Republike Slovenije. Očitna posledica samo osamosvojitvenega procesa in dogajanj znotraj njega je ravno dodelitev spornega stanovanja pritožniku: do tega in številnih takih dodelitev je moglo priti ravno zaradi odhajanja JLA s slovenskega ozemlja, kar je sprostil vojaške stanovanjske fonde. Pritožnik je zaradi izpodbijane sodbe prikrajšan le za izboljšanje stanovanjskih razmer, ki se mu je v zvezi z izrednimi razmerami in dogodki obetalo, a se ni uresničilo, ker za to ni bilo zakonite podlage.

14. Po vsem obrazloženem je ustavna pritožba neutemeljena in jo je bilo treba zavrniti.

C)

15. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 59. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Krivic, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. Up-65/94

Ljubljana, dne 12. decembra 1996.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

1470.

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi H. L. iz L., ki jo zastopa M. J., odvetnik v L. na seji dne 3. aprila 1997

o d l o č i l o:

Ustavna pritožba H. L. zoper sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, št. II Ips-943/93 z dne 13. 10. 1994 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani, št. I Cp-832/93 z dne 15. 9. 1993 in sodbo Temeljnega sodišča v Ljubljani, enota v Ljubljani, št. II P-7/92 z dne 9. 3. 1993 se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pritožnica izpodbija sodbo vrhovnega sodišča, s katero je bila kot neutemeljena zavrnjena njena revizija zoper prvostopno in drugostopno sodno odločbo, po katerih mora izprazniti stanovanje v Ljubljani, ki ji ga je z odločbo z dne 19. 8. 1991 dodelila Komanda garnizona JLA Ljubljana.

2. Prvi sodbi in izpodbijana sodba vrhovnega sodišča temelje na pravnem stališču, da je 19. 8. 1991 veljala določba tretjega odstavka I. točke temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti RS in določba prvega odstavka 9. člena ustavnega zakona za izvedbo te temeljne ustavne listine (Uradni list RS, št. 1/91), zaradi katerih organi SFRJ v Republiki Sloveniji niso več imeli pravic in pristojnosti, ki so bile poprej z ustavo RS in z ustavo SFRJ prenesene nanje; premoženje, s katerim so na ozemlju RS poprej upravljali zvezni organi ter poveljstva, enote in zavodi JLA, pa je bilo v kritičnem času v upravljanju Republike Slovenije.

3. Pritožnica očita izpodbijani sodbi napačno razlago vsebine brionske skupne deklaracije (Uradni list RS, št. 5/91), s katero naj bi Slovenija za 90 dni ustavila nadaljnjo implementacijo svojih ustavnih aktov o osamosvojitvi. Meni, da bi bilo treba upoštevati tudi določbo drugega odstavka 9. člena ustavnega zakona, ki govori o postopnem prevzemu premoženja JLA, in dejstvo, da naj bi Republika Slovenija prevzela v upravljanje stanovanja iz vojaškega stanovanjskega sklada šele v marcu 1992. Bivša SFRJ oziroma JLA naj bi bila lastnica spornega stanovanja vse do zemljiškoknjižnega prenosa po uredbi o zemljiškoknjižni izvedbi prenosa nepremičnin bivše SFRJ na Republiko Slovenijo. To pa naj bi pomenilo, da je pritožnica v času moratorija veljavno pridobila stanovanjsko pravico na spornem stanovanju od bivše JLA.

4. Pritožnica očita izpodbijani sodbi kršitev pravice do enakosti pred zakonom (14. člen ustave). To kršitev vidi v tem, da so bile vložene tožbe za izselitev samo zoper tiste državljane, ki so se vselili v vojaška stanovanja po 25. 6. 1991. Odločbe o dodelitvi stanovanja ni nihče izpodbijal, meni pa, da ne more ona nositi odgovornosti in posledic zaradi vselitve v stanovanje na podlagi odločbe, ki jo je po njenem prepričanju izdal legalni in legitimni organ. Z izselitvijo naj bi bila kršena tudi pravica pritožnice do socialne varnosti (50. člen ustave) in pravica do primerne stanovanja (78. člen ustave). Predlaga, naj ustavno sodišče sodbo spremeni in zavrne zahtevo za izpraznitev stanovanja.

B)

5. Ustavno sodišče je potem, ko so se na podlagi četrtega odstavka 55. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) za to izrekli trije sodniki, s sklepom z dne 31. 1. 1997 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo.

6. Pritožnica smiselno predvsem očita izpodbijani sodbi napačno uporabo materialnega prava. Ustavno sodišče ni ena od instanc rednega sodstva in zatrjevana nepravilna uporaba materialnega prava sama po sebi ne more biti predmet ustavne pritožbe.

7. Zaradi večjega števila sodnih primerov, kakršen je obravnavani, zaradi socialne pomembnosti in občutljivosti njihove vsebine in ker v njih sodišča neposredno uporabljajo pravne norme z ustavno veljavo ter iz razloga iz 5. točke te obrazložitve, se je ustavno sodišče tudi v primeru te ustavne pritožbe (o prvi ustavni pritožbi te vrste je bilo odločeno z odločbo št. Up-65/94 z dne 12. 12. 1996) izjemoma odločilo, da bo vsebinsko obravnavalo zatrjevani razlog zmotne uporabe materialnega prava.

8. Ustavno sodišče ugotavlja, da temeljna ustavna listina in ustavni zakon o njenem izvrševanju ne dopuščata drugačne uporabe od te, ki je pojasnjena v izpodbijanih sodbah: da je torej z določbo prvega odstavka 9. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti RS pravna oblast nad vsem premoženjem iz tega odstavka prešla na Republiko Slovenijo z dnem uveljavitve tega zakona in da sprejem brionske skupne deklaracije takega pravnega položaja glede vojaških stanovanj ni spremenil. To pomeni, da je bilo razpolaganje vojaškega organa s stanovanjem po tem času – čeprav v času začasne odložitve nadaljnje implementacije tudi omenjenega zakona – nezakonito.

9. Razlaga, da Republika Slovenija ni že z uveljavitvijo ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti po prvem odstavku 9. člena tega zakona prevzela pravne oblasti nad premoženjem, s katerim so dotlej upravljala poveljstva, enote in zavodi JLA, temveč da je z določbo tega prvega odstavka le odločila, da bo to storila kasneje in postopoma, do konca leta 1993, nima opore v analizi besedila 9. člena samega.

Ta člen govori v prvem odstavku o premoženju, s katerim so citirani subjekti JLA upravljali do uveljavitve tega zakona, torej dotlej, ko je upravljanje na podlagi te ustavnopravne norme prešlo na RS. Tudi v tretjem odstavku, ki ne govori o pravnem prehodu premoženja na RS, temveč o postopnem in urejenem prevzemanju tega premoženja po subjektih Teritorialne obrambe, ni beseda o premoženju, s katerim so ali bodo do prevzema upravljali subjekti JLA, temveč o premoženju, s katerim so le-ti upravljali do uveljavitve ustavnega zakona.

Če bi naj določbe 9. člena glede premoženja iz drugega in tretjega odstavka pomenile le, da bo to premoženje enkrat v prihodnosti prevzela RS, bi bil prvi odstavek s tem, pretežni, delom vsebine odveč, medtem ko bi za preostali del vsebine, to je glede premoženja, s katerim so do uveljavitve zakona upravljali zvezni organi, v zakonu ne bilo določbe o tem, kdaj preide v upravljanje RS, kar pa je vsekakor materija takega izvedbenega ustavnega zakona.

10. Predvsem pa bi bila taka razlaga vsebinsko nesprejemljiva. Namesto da bi si pravkar osamosvojena država vsaj pravno zavarovala suverenost nad premoženjem bivše federacije na svojem ozemlju, (ko je že to premoženje tisti trenutek večinoma držala v rokah tuja državna vojska), do česar ji tudi mednarodno pravo (glej Dunajsko konvencijo o sukcesiji držav glede državnega premoženja, arhivov in dolgov, 8. april 1983) priznava upravičenost, bi nasprotno s svojim ustavnim aktom posredno razglasila, da to premoženje ni njeno, temveč da ga namerava pridobiti šele postopoma in po kosih, kakor bo prihajalo dejansko v roke njenim subjektom. S tem pa bi oficialno prepustila tujim subjektom na svojem ozemlju, da s premoženjem suvereno ravnajo, ga npr. veljavno odtujujejo ali brez pravnih konsekvenc uničujejo, zase pa bi zgolj napovedala, da bo postala lastnica tistega, kar ji bodo subjekti JLA nazadnje dejansko prepustili. Česa takega ustavnemu zakonu za izvedbo ustavne listine, s katero je RS takoj prevzela vse pravice pa tudi dolžnosti dotedanje federacije glede sebe, ni mogoče pripisati.

Še poudarjeno velja to z notranjopravnega aspekta – in obravnavana zadeva sodi vanj – saj gre za razmerje med novo državo in njenim državljanom. Obravnavana razlaga bi med drugim pomenila, da bi država v kritičnem času svojega nastanka glede premoženja iz 9. člena ustavnega zakona niti nasproti svojim državljanom ne imela pravnega varstva.

11. Ob obravnavi te ustavne pritožbe se je postavilo tudi vprašanje upoštevanja dogovora, sklenjenega 18. 10. 1991 med delegacijo RS in delegacijo Zveznega sekretariata

za ljudsko obrambo o dokončanju umika armade iz RS. Ustavno sodišče meni, da tega dogovora pri pojasnjevanju ustavnega besedila ni mogoče uporabiti. Ustavno sodišče je dolžno ustavno normo razlagati iz nje same, vse druge pravne akte pa ocenjevati le glede njihove skladnosti z ustavo oziroma ustavnim zakonom.

12. Za kršitev pravice do enakosti pred zakonom po prvem odstavku 14. člena ustave očitno ne gre. Pritožnica z odločbo organa JLA z dne 19. 8. 1991 ni mogla pridobiti stanovanjske pravice in zaseda sporno stanovanje brez veljavnega pravnega naslova. Zato svojega dejanskega in pravnega položaja ne more primerjati s tistimi, ki so stanovanjsko pravico pridobili z veljavnim pravnim naslovom pred 25. 6. 1991.

13. Socialna in druga upravičenja za dodelitev stanovanja lahko vsakdo uveljavlja hkrati in enakopravno z drugimi v okviru stanovanjske politike Republike Slovenije. Očitna posledica osamosvojitvenega procesa in dogajanj znotraj njega je ravno dodelitev spornega stanovanja pritožnici: do tega in številnih takih dodelitev je moglo priti ravno zaradi odhajanja JLA s slovenskega ozemlja, kar je sprostito vojaške stanovanjske fonde. Pritožnica je zaradi izpodbijane sodbe prikrajšana le za izboljšanje stanovanjskih razmer, ki se ji je v zvezi z izrednimi razmerami in dogodki obetal, a se ni uresničilo, ker za to ni bilo zakonite podlage. Glede na navedeno v obravnavanem primeru ne gre za kršitev pravice do socialne varnosti iz 50. člena ustave in pravice do primerne stanovanja iz 78. člena ustave.

14. Ker očitno ne gre za zatrjevane kršitve človekovih pravic ali svoboščin, je ustavno sodišče ustavno pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo.

15. O skladnosti uredbe o zemljiškopravni izvedbi prenosa nepremičnin bivše SFRJ na Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 61/92) z ustavo je ustavno sodišče odločilo že s sklepom št. U-I-130/93 z dne 10. 2. 1994 (OdlUS III, 15).

C)

16. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Krivic (ki je dal odklonilno ločeno mnenje) in Šinkovec.

Št. Up-119/94

Ljubljana, dne 3. aprila 1997.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

1471.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Državnega sveta, na seji dne 3. aprila 1997

o d l o č i l o:

Druga alineja prvega odstavka 48. člena, 166. člen in členi 215–225 poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 40/93 in 80/94) niso v neskladju z ustavo.

Obrazložitev

A)

1. Državni svet kot vlagatelj zahteve navaja, da je na 66. seji dne 26. 1. 1996 po obravnavi proračuna za leto 1996 sklenil, da bo od Državnega zbora zahteval ponovno odločanje o proračunu. Predsednik Državnega zbora je z dopisom obvestil predsednika Državnega sveta, da v tretji alineji prvega odstavka 97. člena ustave ni podana pravna podlaga, po kateri bi bil Državni svet pristojen zahtevati, da Državni zbor o proračunu za leto 1996 ponovno odloča. Ta odgovor, navaja Državni svet, je bil neposreden povod za vložitev zahteve za oceno ustavnosti določb poslovnika Državnega zbora (v nadaljevanju: poslovnik), ki se nanašajo na proračun. Po mnenju Državnega sveta so določbe poslovnika, ki dajejo državnemu proračunu naravo posebnega pravnega akta in ne določajo, da se proračun sprejme kot zakon, v neskladju s 87. členom ustave, ki določa, da lahko Državni zbor pravice in obveznosti državljanov in drugih oseb določa le z zakonom. Državni svet meni, da mora imeti državni proračun glede na svojo vsebino in pomen značaj oziroma obliko zakona. Pri tem navaja, da je proračun temeljni parlamentarni akt, ki opredeljuje prihodke in izdatke in predstavlja za upravo vir sredstev. Državni svet se sklicuje tudi na nemško doktrino in ustavosodno prakso ter določbo 110. člena nemškega temeljnega zakona, ki določa, da se proračun sprejema v obliki zakona o proračunu (Haushaltsgesetz). Državni svet tudi navaja, da je imel v našem pravu do leta 1994 proračun značaj zakona in je bil tudi po naslovu zakon. Šele leta 1994 se je spremenila dotedanja praksa sprejemanja proračuna. V prvi fazi postopka, navaja Državni svet, je vlada še predložila predlog zakona o izvrševanju proračuna in o proračunu RS za leto 1994, v drugi fazi pa je Državni zbor sprejel dva samostojna akta – proračun RS za leto 1994 in zakon o izvrševanju proračuna RS za leto 1994. Državni svet meni, da je bil motiv te spremembe v tem, da bi se Državnemu svetu preprečilo vlaganje odločilnega veta na proračun.

2. Odgovor na zahtevo je na podlagi mnenja komisije Državnega zbora za poslovnik podal Sekretariat Državnega zbora za zakonodajo in pravne zadeve. V odgovoru sekretariata navaja, da pomembnost proračuna sama po sebi ne more biti edini in odločilni razlog za sprejemanje proračuna v obliki zakona. Državni zbor, navaja sekretariat, sam odloča, katere zadeve bo uredil z zakonom, katere pa z drugimi akti, razen zadev, za katere ustava določa, da jih mora urediti z zakonom. Sekretariat navaja, da ustava ne ureja proračuna v sklopu določb, ki se nanašajo na Državni zbor, temveč v posebnem poglavju, ki vsebuje določbe o javnih financah. Že to po mnenju sekretariata izkazuje posebnost proračuna kot finančnega akta. Sekretariat meni, da iz ustave ne izhaja, da bi proračun imel značaj zakona. Pri tem se sklicuje na dejstvo, da se v poglavju ustave o javnih financah izraz zakon pojavlja v zvezi z davki, carinami in drugimi obveznimi dajatvami, ne pa v zvezi s proračunom. Sklicuje se tudi na to, da je za proračun predviden institutčasnega financiranja, ki pri zakonih ne pride v poštev. Sklicevanje Državnega sveta na nemško teorijo in ustavosodno judikaturu sekretariata zavrača z navedbo, da nemška ustava sama določa, da se proračun sprejema v obliki zakona, da torej tega stališča nista oblikovali teorija in judikatura.

Vsebinsko in naravo proračuna, meni sekretariat, se razlikuje od vsebine zakonov po tem, da ne vsebuje abstraktnih in splošnih pravnih norm. Tudi sicer, meni sekretariat, si je težko predstavljati proračun z elementi zakona, kakršne zahteva poslovnik – zlasti pa naj bi v primeru, da bi se proračun sprejemal kot zakon, nastal nevzdržen položaj zaradi širokega kroga nosilcev zakonske iniciative. Zaradi posebnega

pomena časovne dinamike sprejemanja proračuna naj bi imela v primeru, da bi imel proračun naravo zakona, negativne posledice tudi možnost vlaganja suspenzivnega veta.

Sekretariat se sklicuje tudi na določbe nekaterih zakonov, ki dajejo pri določenih delih proračuna položaj predlagatelja ustavnemu sodišču in računskemu sodišču. Taka ureitev naj bi bila možna le ob pojmovanju proračuna kot specifičnega pravnega akta in ne zakona.

Sekretariat poudarja, da proračun ne ureja pravic in obveznosti pravnih subjektov, saj so le-te urejene z zakoni. Proračun pravic ne more ne širiti ne ožiti, navaja sekretariat. Glede na to naj bi določbe poslovnika, ki se nanašajo na proračun, ne bile v neskladju s 87. členom ustave. Iz ustave pa naj bi tudi nesporno izhajalo, da ustavodajalec ni želel dati Državnemu svetu možnosti vložitev suspenzivnega veta k državnemu proračunu, saj bi drugače to pravico izrecno navedel v ustavi.

Sekretariat meni tudi, da iz 160. člena ustave in 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) ne izhaja nesporno, da je ustavno sodišče pristojno za odločanje o ustavnosti določb poslovnika. Poslovnik naj bi po ustavi (94. člen) ne bil splošni akt z značajem zakona, temveč le interni akt Državnega zbora. Izpodbijane določbe naj bi bile omejene le na notranja razmerja v Državnem zboru ob sprejemanju proračuna.

B) – I

3. Ustavno sodišče je najprej presodilo, ali je pristojno za oceno ustavnosti izpodbijanih določb poslovnika. Poslovnik je v formalnem smislu svojevrsten pravni akt, ki ureja vprašanja notranje organizacije in delovanja Državnega zbora ter postopek sprejemanja aktov Državnega zbora, kakor tudi razmerja Državnega zbora do drugih državnih organov. V 1. členu poslovnika je določeno, da se s tem poslovnikom (...) ureja organizacija in način dela Državnega zbora ter uresničevanje pravic in dolžnosti poslank in poslancev.

V delu, ki ureja postopek sprejemanja aktov Državnega zbora (X. poglavje) poslovnik vsebuje abstraktne pravne norme, s katerimi se urejajo pravice in obveznosti poslank in poslancev ter drugih udeležencev postopkov sprejemanja zakonov in drugih aktov Državnega zbora. Pravne norme v tem delu poslovnika so po svoji naravi izvirne (originarne). Te norme nimajo zgolj internega pomena za delovanje Državnega zbora, temveč tudi pomembne zunanje učinke – neposredno ali posredno urejajo tudi razmerja med Državnim zborom in drugimi državnimi organi (zlasti vlado in Državnim svetom).

Tudi zaradi tega, ker ureja postopek sprejemanja zakonov in drugih splošnih aktov z eksternim učinkom, ima to poglavje poslovnika poseben pomen za demokratično odločanje o javnih zadevah na najvišji (politični) ravni in mu ni mogoče pripisovati zgolj internega značaja.

Glede na navedeno ima poslovnik v izpodbijanem delu naravo splošnega pravnega akta z eksternim učinkom, torej predpisa. Poslovnik sicer formalno ni zakon, temveč svojevrsten pravni akt. Na poseben položaj poslovnika v hierarhiji pravnih aktov kaže 94. člen ustave, ki določa, da ima Državni zbor poslovnik, ki ga sprejme z dvetretjinsko večino glasov navzočih poslancev. Položaja poslovnika v sistemu pravnih aktov ni mogoče enačiti s položajem podzakonskih predpisov. Ker na abstrakten in originaren način ureja pravna razmerja v postopku sprejemanja pravnih aktov Državnega zbora, ima v pravnem sistemu – vsaj v delu, ki ureja postopek sprejemanja aktov Državnega zbora – hierarhični položaj zakona, čeprav v formalnem smislu ni zakon. Ustav-

no sodišče je za presojo ustavnosti izpodbijanih določb poslovnika pristojno na podlagi prve alineje prvega odstavka 21. člena ZUstS.

B) – II

4. V drugi alineji prvega odstavka 48. člena poslovnika določa, da Državni zbor sprejema zakone, državni proračun in zaključni račun državnega proračuna. Tudi v 166. členu, ki predstavlja uvodno določbo poglavja Akti Državnega zbora, je med drugim določeno, da Državni zbor sprejema državni proračun (kot poseben akt). V členih 215 do 225 ureja poslovnik postopek sprejemanja državnega proračuna in rebalansa državnega proračuna, v 226., 227. in 228. členu pa sprejemanje zaključnega računa državnega proračuna. Državni svet izpodbija določbe celotnega podpoglavja z naslovom Sprejem državnega proračuna in zaključnega računa državnega proračuna (ta vsebuje člene od 215. do 228.), vendar iz vsebine zahteve izhaja, da se zadrževanje protiustavnosti nanaša le na določbe o proračunu. Zato ustavno sodišče ni posebej presojalo ustavnosti določb 226., 227. in 228. člena.

V določbah o postopku sprejemanja državnega proračuna je določeno, da je predlagatelj državnega proračuna vlada. Po obravnavi predloga proračuna v delovnih telesih Državnega zbora opravi splošno razpravo o predlogu proračuna in odloči, da se predlog ne sprejme ali pa da se nadaljuje postopek sprejemanja državnega proračuna. Po opravljeni splošni razpravi se lahko vlagajo amandmaji. Amandmaji se vlagajo v skladu s 190. členom poslovnika (le-ta ureja vlaganje amandmajev k zakonskemu predlogu). Vlagajo jih lahko poslanci, matično delovno telo, zainteresirano delovno telo in vlada kot predlagatelj. Pri vlaganju amandmajev mora vlagatelj upoštevati načelo uravnovešenosti proračuna (drugi odstavek 217. člena). Državni zbor razpravlja o predlogu proračuna po delih (220. člen). O amandmajih k predlogu odloča Državni zbor na koncu razprave o delu proračuna, h kateremu je bil vložen amandma (prvi odstavek 221. člena). Ko je končano glasovanje po delih proračuna, se ugotovi, ali je proračun usklajen, in nato glasuje o njem v celoti (222. člen). Če se ugotovi, da proračun ni usklajen, matično delovno telo pripravi predlog za njegovo uskladitev. V tem primeru se najprej glasuje o tem predlogu, nato pa o proračunu v celoti (223. člen). V 225. členu poslovnika je urejeno sprejemanje rebalansa proračuna. Rebalans sprejema Državni zbor po določbah poslovnika, ki veljajo za sprejem zakona po hitrem postopku.

5. Ustava določa v 87. členu, da lahko pravice in obveznosti državljanov ter drugih oseb Državni zbor določa samo z zakonom. V 88. členu je določeno, da zakone lahko predlaga vlada ali vsak poslanec, zakon pa lahko predloži tudi najmanj 5.000 volilcev. V prvi alineji prvega odstavka 97. člena pa ustava določa, da lahko Državni svet predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov.

Javne finance ureja ustava v posebnem poglavju. V 147. členu je določeno, da država z zakonom predpisuje davke, carine in druge dajatve. Lokalne skupnosti predpisujejo davke in druge dajatve ob pogojih, ki jih določata ustava in zakon. V prvem odstavku 148. člena je določeno, da morajo biti vsi prihodki in izdatki države in lokalnih skupnosti za financiranje javne porabe zajeti v njihovih proračunih. V drugem odstavku tega člena je urejeno začasno financiranje po prejšnjem proračunu v primeru, da proračun ni sprejet do prvega dne, ko ga je potrebno začeti izvrševati.

6. Zakon o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 17/91-I), 34/91-I, 30/92, 52/92 – odl. US, 7/93 in 43/93 – odl. US) določa v 16. členu, da ima proračun splošni in posebni del. Splošni del obsega:

- skupni znesek predvidenih prihodkov in izdatkov,
 - določbe o pravicah in obveznostih proračunskih uporabnikov pri izvrševanju proračuna ter ukrepe za izvrševanje proračuna,
 - prikaz prihodkov po virih in vrstah,
 - splošno razporeditev izdatkov v skupnih zneskih po posameznih namenih in
 - tekočo proračunsko rezervo.
- Posebni del pa obsega izdatke po posameznih uporabnikih in natančnejših namenih.

7. Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96) ureja način izvrševanja proračuna, upravljanje s prihodki in odhodki ter z državnim premoženjem in dolgovi. Vsebuje abstraktne pravne norme, ki urejajo pravice in obveznosti proračunskih uporabnikov. Ta zakon vsebuje določbe, ki jih je ZFJP predvidel kot sestavni del splošnega dela proračuna. Ne da bi izrecno derogiral določbe ZFJP, ki urejajo strukturo proračuna, je zakonodajalec vsebino, zajeto v 16. členu ZFJP, razdelil na dva dela oziroma na dva ločena pravna akta: zakon o izvrševanju proračuna in proračun. Zakon o izvrševanju proračuna določa v 2. členu, kakšna je vsebina proračuna. Proračun sestavlja bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja. V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, carin, drugih dajatev in drugi prihodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja z državnim premoženjem in načrtovani odhodki na ravni države. V računu financiranja pa se izkazuje odplačevanje dolgov in zadolževanje države, ki je povezano s financiranjem salda bilance prihodkov in odhodkov. V računu financiranja se izkazujejo tudi načrtovane spremembe denarnih sredstev na računih proračuna v teku proračunskega leta.

8. Proračun Republike Slovenije za leto 1996 (Uradni list RS, št. 5/96) vsebuje:

- v splošnem delu skupno bilanco prihodkov in odhodkov ter račun financiranja, prikaz prihodkov po virih in splošno razporeditev izdatkov v skupnih zneskih po posameznih namenih;
- v posebnem delu prikaz izdatkov po posameznih uporabnikih in podrobnejših namenih.

9. Proračun je mehanizem financiranja javne porabe, hkrati pa tudi finančni, politični in pravni akt. Vsebuje prikaz javnih finančnih tokov – javnih prihodkov in javnih izdatkov. Prikaz javnih prihodkov predstavlja finančni načrt predvidenih prihodkov po posameznih virih. Pri razporejanju sredstev javne porabe za posamezne namene (javni izdatki) ima Državni zbor pri sprejemanju proračuna določeno pravo politične presoje, v določeni meri pa je vezan na finančne obveznosti države, ki izhajajo iz posameznih zakonov.

10. Proračun je po svoji naravi svojevrsten pravni akt. Pravne norme, ki jih vsebuje, pooblašajo proračunske uporabnike za uporabo sredstev javne porabe. Te pravne norme so po svoji naravi posamične (nanašajo se na določene proračunske uporabnike), težko pa je oceniti, ali so abstraktne ali konkretne. Glede na to, da ne vsebujejo abstraktnega dejanskega stanja, v primeru katerega nastopi pravna posledica, imajo konkretno naravo. Glede na to, da postavljajo proračunskim uporabnikom okvir pravnega ravnanja za naprej (za obdobje veljavnosti proračuna) in da se konkretizirajo šele s posamičnimi pravnimi akti (oblastnimi in neoblastnimi), pa bi lahko sklepali, da imajo abstraktno naravo.

11. Proračun kot pravni akt učinkuje kot pooblastilo proračunskim uporabnikom, saj določa finančne okvire njihovega delovanja. S proračunom zakonodajalec bistveno vpliva na delovanje proračunskih uporabnikov, zlasti organov izvršilne veje oblasti. Na pravna razmerja med temi

organi in neoblastnimi subjekti (pravnimi in fizičnimi osebami) pa proračun neposredno ne vpliva, saj ne določa, spreminja oziroma odpravlja pravic ali obveznosti neoblastnih subjektov. Proračun ne more uvajati novih finančnih obveznosti (davkov in drugih obveznih dajatev) za pravne subjekte, prav tako pa teh obveznosti ne more spreminjati. Po drugi strani proračun tudi ne more uvajati novih pravic pravnih subjektov (npr. socialnovarstvenih pravic) in teh pravic tudi ne more spreminjati. Proračun ne more derogirati zakonskih določb. Če bi proračunski zakon vseboval takšne določbe, bi v tem delu presegel ustavno očitano vsebino in bi bil protiustaven.

Obveznosti državljanov in drugih oseb na finančnem področju so določene s področnimi zakoni, ki urejajo davčni sistem, carinski sistem, sisteme drugih obveznih dajatev, denarne kazni itd., njihove pravice pa z zakoni, ki urejajo socialnovarstvene, odškodninske in druge pravice finančne narave. Pravice in obveznosti državljanov in drugih oseb imajo torej temelj v zakonu; njihovo uveljavljanje je neodvisno od proračunskih postavk. Pravice do socialnovarstvenih dajatev ali dajatev iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, odškodninske zahtevke do države in druge pravice, ki imajo podlago v zakonu, uveljavljajo pravni subjekti pri upravnih organih in sodiščih neposredno na podlagi zakona. Posamične odločitve (pravni akti; odločbe upravnih organov in sodbe) o teh pravicah imajo vsebinski temelj v zakonu. Organi, ki odločajo o teh pravicah (kakor tudi o finančnih obveznostih do države) vsebinske podlage za svoje odločitve ne morejo iskati v proračunu.

12. V nemškem pravu, na katerega se sklicuje vlagatelj zahteve, se proračun sprejme v obliki zakona, ker tako izrecno določa nemška ustava v prvem odstavku 110. člena. V judikaturi nemških sodišč in v nemški pravni teoriji pa se je izoblikovalo stališče, da je proračunski zakon samo v formalnem smislu in da nima zunanjih učinkov, da torej ne utemeljuje in ne odpravlja pravic (zahtevkov) in obveznosti (odločba nemškega zveznega ustavnega sodišča – BVerfGE, 38, 125 in nasl.). V nemški pravni teoriji in sodni praksi je torej mogoče (ravno nasprotno kot navaja vlagatelj zahteve) najti trdno podlago za sklepanje, da proračun ne vsebuje pravnih norm, ki bi morale biti v skladu s 87. členom ustave sprejete v obliki zakona.

13. Ustava v 87. členu določa, da lahko pravice in obveznosti državljanov ter drugih oseb Državni zbor določa samo z zakonom. Namen te določbe, ki vsebuje formalno obveznost za Državni zbor, je v tem, da zagotovi, da pravne norme, ki na originaren način urejajo pravice in obveznosti pravnih subjektov, nastajajo v obliki zakonov. Zakon ima namreč po ustavi poseben položaj v sistemu pravnih aktov. Na pojem zakona se navezujejo številne ustavnopravne določbe: npr. določba o zakonitosti delovanja državne uprave (drugi odstavek 120. člena), določbe o zakonodajnem referendumu (90. člen), o zakonodajni iniciativi (88. člen), zakonodajnem postopku (89. člen), razglasitvi zakona (91. člen), kakor tudi o pravici Državnega sveta, da po sprejetju zakona in še pred njegovo razglasitvijo zahteva od Državnega zbora, da o zakonu še enkrat odloča (t.i. suspenzivni veto). Vse te določbe veljajo le za zakone. S 87. členom ustave je želel ustavodajalec podvreči pravne akte Državnega zbora, ki vsebujejo določbe, s katerimi ta organ ureja pravice in obveznosti državljanov ter drugih oseb, posebnemu ustavnopravnemu režimu, ki velja za zakone.

14. Formalna obveznost iz 87. člena ustave ne velja za tiste odločitve, ki ne določajo pravic in obveznosti državljanov ter drugih oseb. Te odločitve lahko Državni zbor sprejme v obliki zakona ali drugih pravnih aktov – po lastni presoji. Odločitev o prihodkih in izdatkih države pa Državni

zbor v skladu s prvim odstavkom 148. člena ustave sprejema kot proračun. V obravnavani zadevi ni potrebno presojati, ali navedena določba preprečuje Državnemu zboru, da bi proračun sprejel v obliki zakona. Ustavno sodišče je presodilo le, ali bi Državni zbor proračun v skladu s 87. členom ustave moral sprejeti v obliki zakona. Glede na to, da proračun ne določa pravic in obveznosti državljanov in drugih pravnih oseb, je odgovor na to vprašanje negativen. Določbe poslovnika, ki urejajo sprejemanje državnega proračuna, torej niso v neskladju z ustavo.

C)

15. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Jerovšek, Šinkovec in Zupančič. Sodnik Šinkovec je dal odklonilno ločeno mnenje, sodnik Krivic pa pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-40/96-7

Ljubljana, dne 3. aprila 1997.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

1472.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Krajevne skupnosti Ribnica na Pohorju, ki jo zastopa predsednik Gregor Miklavc, na seji dne 13. marca 1997

odločilo:

Določbi 59. in 132. člena statuta Občine Podvelka-Ribnica (Medobčinski uradni vestnik štajerske in koroške regije, št. 4/95) nista v neskladju z ustavo in zakonom.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnica izpodbija ustavnost in zakonitost navedenih določb statuta Občine Podvelka-Ribnica (v nadaljevanju: statut), s katerima so bile ukinjene dotedanje krajevne skupnosti in na podlagi 18. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95, 73/95, 9/96 – odl. US, 39/96 in 44/96 – v nadaljevanju: ZLS) ustanovljene nove vaške skupnosti. Hkrati pobudnica izpodbija zakonitost sklepa občinskega sveta iste občine, s katerim je bila na podlagi izpodbijanih določb statuta ukinjena KS Ribnica na Pohorju. Pri tem navaja, da je bil s tem kršen 18. člen ZLS, poleg tega pa naj bi bila kršena tudi 44. in 45. člen ZLS, saj so krajin KS Ribnica pri Občinskem svetu občine Podvelka-Ribnica vložili zahtevo za spremembo izpodbijanih določb statuta v okviru ljudske iniciative.

2. Iz obrazložitve pobude je mogoče ugotoviti, da je pobudničin pravni interes za vložitev pobude v tem, da izpodbijane določbe statuta ukinjajo pobudnico kot krajevno skupnost oziroma del občine, s čimer povsem spreminjajo njen pravni položaj.

3. Občinski svet občine Podvelka-Ribnica je v odgovoru na pobudo navedel, da je bil statut sprejet na seji dne 17. 3. 1995 s predpisano dvotretjinsko večino. Pri oblikovanju določb statuta o delih občine naj bi bil svet upošteval dejstvo, da je Občina Podvelka-Ribnica po številu prebivalcev majhna občina, ki je prostorsko zelo razgibana, zanjo pa so značilna manjša naselja, ki so geografsko ločena. Zato je bila pri oblikovanju statuta sprejeta odločitev o delitvi občine na vaške skupnosti, ki bodo služile od naselja do naselja različni lokalni problematiki. Poleg tega svet tudi navaja, da je pri oblikovanju vaških skupnosti ugotavljal interes prebivalcev dela občine. Tako so se krajani Josipdola na zboru krajanov opredelili za samostojno vaško skupnost, kar je občinski svet upošteval. Glede na velikost vaških skupnosti je bila pri sprejemanju statuta sprejeta zakonita možnost, da vaše skupnosti niso pravne osebe. S konstituiranjem svetov novih vaških skupnosti so po zakonu o ustanovitvi občin in določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94 in 69/94) prejšnje krajevne skupnosti prenehale.

4. Pobudnica je na ustavno sodišče poslala dodatno vlogo, v kateri ugovarja navedbam občinskega sveta in poudarja, da je bila v bivši Krajevni skupnosti Ribnica na Pohorju na referendumu sprejeta odločitev za ustanovitev samostojne občine, vendar je Državni zbor ustanovil Občino Podvelka-Ribnica, ki obsega tudi območja Kozjaka in Dravske doline, kjer prebivalci niso bili za samostojno občino. Ker je sedež občine v Podvelki, torej na tem območju, se prebivalci Ribnice počutijo izigrane, iz česar izvirajo nasprotja v občini. Pobudnica navaja, da je občinski svet že 7. 2. 1995 s sklepom ukinil krajevne skupnosti v občini, čeprav statut še ni bil sprejet in čeprav še ni bilo zborov krajanov. Pozneje je bila ta odločitev vključena v statut, katerega osnutek v KS Ribnica ni bil nikdar v javni razpravi. V vlogi pobudnica tudi navaja, da so bili zbrani podpisni 40% volivcev KS Ribnica za zahtevo, da se spremenita izpodbijana 59. in 139. člen statuta. Na to zahtevo občinski svet ni odgovoril.

B)

5. Ustavno sodišče je s sklepom z dne 12. 10. 1995 pobudo sprejelo v delu, v katerem se nanaša na izpodbijane določbe statuta, v delu, v katerem se pobuda nanaša na sklep občinskega sveta, pa jo je zavrglo po 25. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS).

6. Z izpodbijanimi določbami statuta so bile uvedene vaše skupnosti kot deli Občine Podvelka-Ribnica in ukinjene dotedanje krajevne skupnosti. ZLS ne določa obveznosti ustanovitve posebnih delov občine, pač pa določa le možnost, da se območje občine s statutom razdeli na krajevne, vaše ali četrtne skupnosti, če je to utemeljeno s prostorskimi, zgodovinskimi, upravno-gospodarskimi ali kulturnimi razlogi in če je to v interesu prebivalcev dela občine. ZLS tudi določa, da se interes prebivalcev za četrtne skupnosti ugotovi na zborih krajanov. ZLS tudi ne zahteva, da imajo deli občine status pravne osebe.

7. Te določbe je treba razumeti tako, da se mora pred sprejemom ustreznih statutarnih določb o delih občine ugotavljati, ali obstoji interes za ustanavljanje delov občine in na kakšne dele naj bo občina razdeljena. Iz navedb tako pobudnika kot občinskega sveta je v obravnavani zadevi mogoče sklepati, da je bil ta interes ugotavljan. Krajani Ribnice so se izrekli za enoten del občine, ki bi obsegal celotno prejšnjo krajevno skupnost, medtem ko so se krajani Josipdola, ki je bil prej del Krajevne skupnosti Ribnica, na zboru opredelili za samostojno vaško skupnost. Glede na taki nasprotujoči si opredelitvi krajanov obeh naselij se je občinski svet, upo-

števaajo popolno prostorsko ločenost obeh naselij in njuno različno gospodarsko usmerjenost, pri sprejemanju statuta, ko se je odločil za ustanovitev sedem vaških skupnosti brez pravne osebnosti, upravičeno odločil tudi za ustanovitev ločenih vaških skupnosti Ribnica in Josipdol. Glede samega postopka je treba še ugotoviti, da ZLS ne zahteva javne obravnave statuta, pač pa zahteva, da se sprejme z dvotretjinsko večino vseh članov občinskega sveta.

8. Pobudnica tudi navaja, da so izpodbijane določbe statuta razbile bivšo KS Ribnica, ki je imela šest naselij, na dve vaški skupnosti, in da so izven teh skupnosti ostala štiri naselja, ki predstavljajo 3/4 ozemlja bivše KS Ribnica, na katerem živi nad polovica prebivalcev te bivše krajevne skupnosti. Prebivalci na tem ozemlju naj tudi ne bi imeli svojih predstavnikov niti v obeh vaških skupnostih niti v občinskem svetu.

Ustavno sodišče doslej v zadevah, v katerih je odločalo o vprašanih, ki se nanašajo na organiziranje ožjih oblik lokalne samouprave (zlasti na organiziranje krajevnih skupnosti) še ni zavzelo stališča o vprašanju, ali je občina, če se odloči za oblikovanje ožjih skupnosti lokalne samouprave, dolžna razdeliti na te ožje oblike lokalne oblike celotno območje občine.

Ustavno sodišče ugotavlja, da je vsebina vaških skupnosti v smislu načela samoorganiziranosti lokalne samouprave, ki ga opredeljujeta zlasti 139. in 140. člen ustave, prepuščena samoupravnim lokalnim skupnostim oziroma njihovim statutom. Glede na načelo samoorganiziranosti pa 18. člena ZLS, ki določa, da se območje občine lahko v skladu s statutom občine "razdeli" na krajevne, vaše ali četrtne skupnosti, če je to utemeljeno s prostorskimi, zgodovinskimi, upravno-gospodarskimi ali kulturnimi razlogi in če je to v interesu prebivalcev dela občine, ni mogoče razlagati tako ozko, da bi bila občina v primeru, če se odloči za oblikovanje ožjih skupnosti lokalne samouprave, dolžna razdeliti na te ožje oblike lokalne samouprave celotno območje občine.

9. Iz navedenega izhaja, da izpodbijani določbi statuta Občine Podvelka-Ribnica tako glede načina sprejemanja kot po vsebini nista v nasprotju z ustavo in zakonom.

C)

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Krivic, Šinkovec in Zupančič. Sodnik Krivic je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-74/95-11

Ljubljana, dne 13. marca 1997.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

 1473.

Ustavno sodišče je v postopku za rešitev spora o pristožnosti, začetem z zahtevo Upravne enote Šmarje pri Jelšah, na seji dne 17. 4. 1997

o d l o č i l o:

Za odločanje o zahtevi P. M. A. za denacionalizacijo nepremičnin parc. št. 783/1, 783/2, 756, 757, 789, 379/1,

337, 780 in 770, vse k.o. Sp. Kostivnica, je pristojno Okrajno sodišče v Šmarju pri Jelšah.

Obrazložitev

A)

1. Upravna enota Šmarje pri Jelšah je zahtevala odločitev v sporu o pristojnosti v postopku denacionalizacije, ki je nastal med njo in Okrajnim sodiščem v Šmarju pri Jelšah. V zahtevi je navedla, da je sporno zadevo odstopila Temeljnemu sodišču v Celju, enoti v Šmarju pri Jelšah, ker je menila, da je bilo premoženje odvzeto na podlagi pravnega posla. Sodišče se je izreklo za nepristojno in je zadevo vrnilo upravnemu organu. Ker je v zemljiški knjigi kot podlaga za odvzem premoženja navedena odločba o arondaciji, je namreč zavzelo stališče, da je za odločitev o vrnitvi premoženja pristojen upravni organ.

2. Predlagateljica je v zahtevi navedla, da je vprašanje stvarne pristojnosti ponovno preverila. Vztraja, da je premoženje, ki je predmet zahteve za denacionalizacijo, prešlo v družbeno lastnino na podlagi pravnega posla. Meni, da ima dogovor, sklenjen med pravno prednico predlagateljice A. in državnim organom, vse elemente kupoprodajne pogodbe. Zato predlaga, da ustavno sodišče določi pristojnost sodišča za odločanje v sporni zadevi.

B)

3. Zakon o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91, 56/92 – odl. US, 13/93 – odl. US, 31/93 in 24/95 – odl. US – v nadaljevanju: ZDen) deli pristojnost za odločanje o zahtevah za denacionalizacijo med upravne organe in sodišča. Če je bilo premoženje podržavljeno s predpisi, določenimi v 3. in 4. členu ZDen, so pristojni upravni organi (prvi odstavek 54. člena). Če je premoženje prešlo v državno last na podlagi pravnega posla, sklenjenega zaradi grožnje, sile ali zvijače državnega organa oziroma predstavnika oblasti, je za odločanje o zahtevi za denacionalizacijo pristojno sodišče (56. člen ZDen). Ustavno sodišče je že zavzelo stališče, da je sodišče pristojno tudi v zadevah, v katerih je bil pravni naslov za prehod premoženja v družbeno lastnino sicer akt državnega organa (odločba), vendar pa je bil podlaga za izdajo te odločbe poprej sklenjen pravni posel (odločba št. U-I-75/92 z dne 31. 3. 1994 – OdlUS III, 27).

4. Taka je tudi obravnavana zadeva. Nepremičnine, ki so predmet zahteve za vrnitev v postopku denacionalizacije, so tako predmet dogovora z dne 9. 1. 1965, sklenjenega med tedanjim lastnico nepremičnin in Kmetijsko zadrugo Šmarje pri Jelšah, kot tudi predmet odločbe Komisije za arondacijo Skupščine občine Šmarje pri Jelšah z dne 16. 1. 1965. Čeprav je kot pravni naslov za prenos nepremičnin v zemljiški knjigi vpisana odločba, ustavno sodišče zavzema stališče, da je v obravnavani zadevi dejansko šlo za pogodbeni prenos nepremičnin in da je kasneje izdana odločba o arondaciji služila le izvršitvi pogodbe in zemljišknjiznemu vpisu.

5. Dogovor z dne 9. 1. 1965 vsebuje namreč oba bistvena elementa kupoprodajne pogodbe: zemljišča kot predmet pogodbe in ceno. O pravni prednici predlagateljice v denacionalizacijskem postopku govori dogovor kot o prodajalki, Kmetijska zadruga Šmarje pri Jelšah nastopa kot kupec. Podpisali sta ga obe stranki. V zapisu dogovora je še izrecno navedeno, da se odkup izvrši "v svrhu arondacije zemljišč, ObLO Šmarje izda arondacijsko odločbo, KZ Šmarje pa predlog za prepis v zemljiški knjigi." V zapisniku o ceditvi zemljišč z dne 9. 1. 1965 je med drugim navedeno, da se zemljišče "nahaja v neposredni bližini interesnega področja KZ Šmarje. Kolikor ne pride v poštev za družbeno obdelavo, ... [nečitljivo] bode isto služilo za arondacijo."

6. Za odločanje v obravnavani zadevi je po navedenem pristojno sodišče.

C)

7. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi četrtega odstavka 61. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-II-90/97

Ljubljana, dne 17. aprila 1997.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

BANKA SLOVENIJE

1474.

Na podlagi 25. in 29. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in sklepa o izdajanju blagajniških zapisov Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 28/91, 3/92 in 38/92) izdaja guverner Banke Slovenije dne 23. 4. 1997

S K L E P

o sedmi izdaji blagajniškega zapisa Banke Slovenije z nakupnim bonom

1

Banka Slovenije izdaja 1. 6. 1997 sedmo izdajo blagajniškega zapisa z nakupnim bonom do skupnega zneska trideset milijard tolarjev.

Znesek iz prejšnjega odstavka pomeni osnovno prodajo blagajniškega zapisa z nakupnim bonom.

2

Blagajniški zapis z nakupnim bonom je finančni instrument, ki ima blagajniški zapis, nakupni bon in kontrolni kupon.

Blagajniški zapis je kratkoročni prinosniški diskontni vrednostni papir, izdan v apoenih po 500.000 tolarjev in se vplača z diskontom v tolarjih. Obrestna mera znaša 9% letno. Rok dospelja sedme izdaje blagajniškega zapisa je 1. 12. 1997. Nominalna vrednost blagajniškega zapisa pomeni obveznost Banke Slovenije ob dospelosti. Pravice iz blagajniškega zapisa zastarajo v petih letih od dneva dospelosti.

Nakupni bon je ločljiv od vrednostnega papirja in je ob izdaji sestavljen iz petih, med seboj ločljivih delov. Vsak del nakupnega bona daje vsakemu imetniku pravico do popusta pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev. Pravna oseba lahko pravico do popusta uveljavi pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev ali pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 180 dni, 270 dni in 360 dni. Pravico do popusta pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev, lahko imetnik nakupnega bona uveljavi v roku enega leta od dneva izdaje nakupnega bona oziroma njegovih delov, razen v obdobju deset dni pred dospeljem blagajniškega zapisa te in naslednje izdaje. Pravico do popusta pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju lahko imetnik nakupnega bona uveljavi najpozneje v enem letu od dneva izdaje nakupnega bona oziroma njegovih delov.

Kontrolni kupon se uporablja le za evidentiranje prodaje blagajniških zapisov z nakupnim bonom.

3

Blagajniški zapis vsebuje: ime vrednostnega papirja, navedbo, da se glasi na prinosnika, zaporedno številko izdaje in serijsko številko blagajniškega zapisa, ime izdajatelja, datum izdaje, datum dospelosti, nominalno vrednost, način vplačila, obrestno mero za izračun diskonta, način izplačila in faksimile podpisa guvernerja Banke Slovenije.

4

Vsak del nakupnega bona vsebuje: ime pravice, navedbo, da daje prinosniku pravico do popusta pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev, navedbo, da daje pravni osebi pravico do popusta pri nakupu novega blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 180 dni, 270 dni in 360 dni, navedbo o največjem številu delov nakupnih bonov, ki jih je možno predložiti ob uveljavljanju popusta, način izračuna popusta, zaporedno številko dela nakupnega bona, zaporedno številko izdaje in serijsko številko blagajniškega zapisa, s katerim je bil del nakupnega bona izdan, ime izdajatelja, datum izdaje, rok za uveljavitev pravice in faksimile podpisa guvernerja Banke Slovenije.

5

Banka Slovenije lahko v odvisnosti od denarnih razmer kadarkoli ustavi ali ponovno sprostí osnovno prodajo blagajniškega zapisa z nakupnim bonom iz 1. točke tega sklepa. Kljub ustavitvi osnovne prodaje, je možen nakup blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev, zaradi uveljavitve popusta na podlagi nakupnega bona oziroma njegovega dela.

6

Diskont se računa anticipativno po navadnem dnevnem obrestnem računu ob upoštevanju dejanskega števila dni v mesecu oziroma letu, pri čemer dan vpisa ni upoštevan, upoštevan pa je dan dospelja.

7

Popust, do katerega ima pravico imetnik posameznega dela nakupnega bona, se izračuna v odstotku. Izračunani odstotek je zaokrožen na dve decimalni mesti.

Odstotek popusta, ki ga prinaša en del nakupnega bona pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev, se računa vsak mesec kot razlika med stopnjo rasti cen na drobno v preteklem mesecu in 0,50%.

Odstotek popusta, ki ga prinaša en del nakupnega bona pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 180, 270 ali 360 dni se računa vsak mesec kot razlika med 0,50% in odstotkom rasti srednjega tečaja Banke Slovenije za DEM v preteklem mesecu. Rast srednjega tečaja v preteklem mesecu se računa kot celomesečna rast do vključno dvajsetega dne v preteklem mesecu.

8

Pri nakupu blagajniškega zapisa, izdanega v apoenih po 500.000 tolarjev, je možno uveljaviti največ pet delov nakupnega bona.

Pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 180 dni je možno uveljaviti največ tri dele nakupnega bona.

Pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 270 dni je možno uveljaviti največ štiri dele nakupnega bona.

Pri nakupu blagajniškega zapisa v tujem denarju z vračilnim rokom 360 dni je možno uveljaviti največ pet delov nakupnega bona.

9

Število delov nakupnega bona, ki jih prejme kupec blagajniškega zapisa, je odvisno od dneva in načina nakupa. Nakupni bon pridobljen do 20. 6. 1997 vsebuje pet delov, nakupni bon pridobljen od 21. 6. 1997 do 24. 7. 1997 vsebuje štiri dele, od 25. 7. 1997 do 22. 8. 1997 vsebuje tri dele, od 23. 8. 1997 do 23. 9. 1997 vsebuje dva dela, in nakupni bon, pridobljen od 24. 9. 1997 do 23. 10. 1997 vsebuje en del nakupnega bona. Od 24. 10. 1997 se blagajniški zapis vpisuje brez nakupnega bona.

10

Blagajniške zapise z nakupnim bonom, ki jih občasno ponuja Banka Slovenije, lahko vpisujejo banke v svojem imenu in za svoj račun ter v svojem imenu in za račun drugih domačih pravnih in fizičnih oseb.

11

Ob dospelju vnovčijo banke blagajniški zapis pri Banki Slovenije, druge domače pravne in fizične osebe pa pri pooblaščenih bankah.

12

Banka Slovenije bo dala v obtok več izdaj blagajniškega zapisa z nakupnim bonom, vsakokrat z rokom dospelja šest mesecev, in sicer tako, da bo dan dospelja prejšnje izdaje hkrati tudi dan naslednje izdaje.

Zadnja izdaja bo vnaprej napovedana in ustrezno označena.

13

Ta sklep začne veljati z dnem, ko je izdan.

Št. 22-0115/97

Ljubljana, dne 23. aprila 1997.

dr. France Arhar l. r.
Guverner
Banke Slovenije

OBČINE

LJUBLJANA

1475.

Na podlagi 37. in 126. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94) ter 17. in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95 in 33/95) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 25. seji dne 20. 3. 1997, sprejel

ODLOK

o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v Mestni občini Ljubljana

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok ureja organizacijo in izvajanje varstva ljudi, živali, premoženja, kulturne dediščine ter okolja pred naravnimi in drugimi nesrečami na območju Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: sistem varstva MOL).

2. člen

Sistem varstva MOL se organizira kot del enotnega sistema v državi in obsega organiziranje, načrtovanje, izvajanje, vodenje, aktiviranje, financiranje in nadzor dejavnosti za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Cilj varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami je zmanjšanje števila nesreč ter preprečitev oziroma zmanjšanje žrtev in drugih posledic teh nesreč.

II. ORGANIZIRANJE IN DELOVANJE DEJAVNOSTI ZA VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

1. Naloge zaščite, reševanja in pomoči

3. člen

Zaščita, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah v MOL obsega:

- opazovanje, obveščanje in alarmiranje;
- prvo pomoč, ki zajema laično samopomoč in vzajemno pomoč,
- prvo medicinsko pomoč ter medicinsko oskrbo;
- začasno nastanitev in oskrbo ogroženega prebivalstva;
- prvo veterinarsko pomoč;
- gašenje in reševanje ob požarih;
- reševanje izpod ruševin in zemeljskih plazov;
- reševanje ob poplavih in drugih vremenskih ujmah;
- reševanje ob ekoloških in drugih nesrečah na rekah in drugih vodnih površinah;
- izvajanje radiološke, kemijske in biološke zaščite ob nesrečah z nevarnimi snovmi ali ob uporabi jedrskega, kemijskega ali biološkega orožja;
- reševanje ob vojaških napadih ali drugih oblikah množičnega nasilja;
- zagotavljanje osnovnih pogojev za življenje.

4. člen

Naloge zaščite, reševanja in pomoči iz 3. člena tega odloka izvajajo:

- poveljniki civilne zaščite in njihovi namestniki ter štabi Civilne zaščite;
- poverjeniki za Civilno zaščito in njihovi namestniki;
- enote in službe Civilne zaščite;
- gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije;
- društva in druge nevladne organizacije (v nadaljevanju: sile za zaščito, reševanje in pomoč).

2. Organizacija sil za zaščito, reševanje in pomoč

5. člen

Sile za zaščito, reševanje in pomoč so organizirane kot celota (enotni sistem), ki operativno deluje na naslednjih območjih operativnih izpostav mestnega štaba za Civilno zaščito MOL (v nadaljevanju: operativne izpostave):

- izpostava I. (Center);
- izpostava II. (Vič-Rudnik);
- izpostava III. (Šiška);
- izpostava IV. (Bežigrad);
- izpostava V. (Moste-Polje).

Topografska karta območij operativnih izpostav je sestavni del tega odloka.

Območja operativnih izpostav iz prvega odstavka tega člena se delijo na območja sektorjev oziroma krajevnih in četrtnih skupnosti (v nadaljevanju: sektorji).

6. člen

Za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči se za celotno območje MOL imenujejo in organizirajo:

- poveljnik Civilne zaščite MOL, njegov namestnik in mestni štab za Civilno zaščito (v nadaljevanju: MŠ CZ);
- enota za hitre reševalne intervencije;
- javni zavod Gasilska brigada Ljubljana;
- enota gradbene mehanizacije;
- enota reševalnih psov;
- enota za reševanje na vodi;
- služba za podporo.

Za območje operativne izpostave:

- poveljnik Civilne zaščite operativne izpostave, njegov namestnik in štab Civilne zaščite operativne izpostave;
- tehnična reševalna enota;
- enota za RKB zaščito;
- enota za prvo pomoč;
- ekipa za vodenje in oskrbovanje začasnih prebivališč;
- ekipa za postavitev začasnih prebivališč;
- službe za podporo;
- službe za vzdrževanje in uporabo javnih zaklonišč.

Za območje sektorja:

- poveljnik Civilne zaščite sektorja, njegov namestnik in sektorski štab za Civilno zaščito;
- služba za podporo;
- poverjeniki Civilne zaščite in njihovi namestniki.

Sile za zaščito, reševanje in pomoč se organizirajo, opremljajo in usposablajo v skladu s predpisanimi merili, ocenami ogroženosti, ugotovitvami Mestnega štaba za Civilno zaščito in sklepi poveljnika CZ MOL ter razpoložljivimi finančnimi sredstvi.

7. člen

Naloge zaščite, reševanja in pomoči opravljajo tudi gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije ter društva in druge nevladne organizacije, ki jih določi župan s svojim aktom.

Navedeni iz prvega odstavka tega člena so se dolžni ravnati skladno z določili tega akta.

3. Opazovanje, obveščanje in alarmiranje

8. člen

Naloge opazovanja, obveščanja in alarmiranja se opravljajo v sodelovanju z območnim centrom za obveščanje.

Te naloge so zlasti:

- zbiranje informacij in podatkov, pomembnih za zaščito, reševanje in pomoč ter njihovo posredovanje organom vodenja in drugim izvajalcem nalog zaščite, reševanja in pomoči;

- obveščanje, opozarjanje in alarmiranje prebivalcev o pretečih nevarnostih ter posredovanje napotkov za osebno in vzajemno zaščito;

- posredovanje odločitev pristojnih organov o izvajanju ukrepov in nalog zaščite, reševanja in pomoči ter napotkov za njihovo izvajanje;

- opravljanje drugih operativno-komunikacijskih nalog na zahtevo župana in poveljnika Civilne zaščite MOL.

4. Zaščitni ukrepi

9. člen

V sistemu varstva se načrtujejo in izvajajo naslednji zaščitni ukrepi:

- zaklanjanje;
- radiološka, kemijska in biološka zaščita;
- evakuacija;
- začasna nastanitev in oskrba ogroženih prebivalcev;
- prostorski, urbanistični, gradbeni in drugi tehnični ukrepi;
- zaščita kulturne dediščine.

Ukrepi se načrtujejo in izvajajo po določilih zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (v nadaljevanju: zakon) in na njem temelječih predpisov in po določilih odločitev ali odredb pristojnih organov MOL v danih razmerah.

10. člen

Zaščita – zaklanjanje prebivalcev MOL pred vojnimi in drugimi nevarnostmi se organizira z gradnjo zaklonišč, v neposredni vojni nevarnosti pa z gradnjo zaklonilnikov oziroma prilagoditvijo primernih prostorov.

11. člen

Zaklonišča se morajo graditi v vseh strnjjenih naseljih z nad 5000 prebivalci v tistih novih objektih, ki jih določa zakon in v objektih določenih v prostorskem planu MOL in v prostorskih izvedbenih aktih.

Zaklonišča se gradijo v MOL na ureditvenem območju naselja Ljubljana. Meja območja je določena v registru prostorskih enot, ki jih vodi Geodetska uprava Republike Slovenije.

12. člen

Za zaklanjanje ljudi na javnih mestih gradi MOL javna zaklonišča oziroma v ta namen prilagaja primerne objekte.

MOL lahko odobri subvencije za izgradnjo zaklonišč v tistih objektih, kjer bodo lastniki izvajali dejavnost javnega pomena in mora investitor graditi zaklonišče.

13. člen

Zaklonišča se morajo vzdrževati v takšnem stanju, da ustrezajo osnovni namembnosti. Za redno vzdrževanje zaklonišč morajo skrbeti lastniki.

14. člen

Zaklonišča se uporabljajo v miru za dejavnosti – druge namene pod naslednjimi pogoji:

- da so ob nevarnosti pripravljena za osnovno uporabo v 24 urah;

- da se z adaptacijo ne zmanjša njihova zaščitna funkcija;

- da se sredstva od najemnine za zaklonišča uporabijo namensko za vzdrževalna dela;

- da se v najemni pogodbi za oddajo zaklonišča v začasno uporabo določi obveza in odgovornost za vzdrževanje zaklonišča, sredstev in opreme zaklonišča;

V času nevarnosti se zaklonišča uporabljajo po določenih načrta za zaščito in reševanje.

15. člen

Lastniki in uporabniki objektov in naprav na območju MOL, ki v delovnem procesu ali hrambi upravljajo z nevarnimi snovmi, morajo izvajati predpisane ukrepe za radiološko, kemijsko in biološko zaščito, voditi priprave za izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči in dogovarjati skupne obveze za zaščito prebivalcev v ocenjenem območju ogroženosti zaradi upravljanja z nevarnimi snovmi.

Za potrebe načrtovanja skupnih ukrepov in reševalnih nalog v sistemu varstva MOL morajo lastniki – upravljalci nevarnih snovi, posebnih odpadkov in tehnološko odpadnih voda pristojnemu organu mestne uprave vsakih šest mesecev posredovati v vednost podatke o povprečnih zalogah nevarnih snovi oziroma zahtevane podatke.

16. člen

Prostorski, urbanistični, gradbeni in drugi tehnični ukrepi, pomembni za zmanjševanje nevarnosti ali posledic naravnih nesreč, se načrtujejo v prostorskih planih MOL in v prostorskih izvedbenih aktih. Usklajenost prostorskega plana in prostorskih izvedbenih aktov z načrti zaščite in reševanja MOL zagotavlja mestna uprava.

17. člen

Zaščita kulturne dediščine se organizira po določilih zakona in usmeritvah organov MOL ter Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Ljubljana.

5. Financiranje sistema varstva MOL

18. člen

Sistem varstva MOL se financira iz:

- proračuna MOL;
- združenih sredstev lokalnih skupnosti za financiranje dogovorjenih skupnih nalog;
- sredstev gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij za sofinanciranje priprav MOL;
- namenskih sredstev požarnega sklada;
- prostovoljnih prispevkov;
- mednarodne pomoči;
- drugi viri.

6. Upravljanje in vodenje sistema varstva MOL

19. člen

Mestni svet:

- določa organizacijo in izvajanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;

- sprejme mestni program varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami na predlog župana;
- odloča o obsegu in načinu delitve sredstev za odpravljanje posledic nesreč;
- spremlja uresničevanje programov in načrtov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

20. člen

Župan:

- skrbi za izvajanje priprav ter realizacijo programa in letnih načrtov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- sprejme letni načrt varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- skrbi za izdelavo osnutkov programa in letnih načrtov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ocen ogroženosti in načrtov zaščite in reševanja;
- določa izvajalce nalog zaščite, reševanja in pomoči in obveznosti o ustanovitvi sil zaščite, reševanja in pomoči;
- določa izvajalce javne gasilske službe;
- imenuje odbor za razpolaganje s sredstvi požarnega sklada;
- določa programske aktivnosti in naloge sistema varstva MOL upravnim organom in službam MOL;
- sklepa o ustanovitvi in imenuje organe vodenja Civilne zaščite;
- sklepa o organiziranju in ustanovitvi sil zaščite, reševanja in pomoči;
- sklepa dogovore s sosednjimi občinami in državnimi organi o sodelovanju na področju zaščite, reševanja in pomoči;
- sklepa pogodbe o opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči;
- zahteva pomoč za izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči ter za zagotavljanje osnovnih pogojev za življenje v skladu z zakonom;
- podeljuje priznanja Civilne zaščite MOL;
- mestnemu svetu podaja oceno o pripravljenosti sistema varstva MOL;
- opravlja druge naloge, ki jih določa zakon.

21. člen

Poveljnik civilne zaščite MOL:

- vodi delo Mestnega štaba za Civilno zaščito (v nadaljevanju: MŠ CZ) ter štabne strokovne službe;
- določa dokumente načrtov zaščite in reševanja, ki jih izdelujejo operativne izpostave in sektorski štabi za Civilno zaščito;
- odloča o razporeditvi opreme in sredstev zaščite, reševanja in pomoči, v lasti MOL;
- skrbi za povezavo in usklajeno delovanje vseh sil zaščite, reševanja in pomoči;
- usklajuje izdelavo delovnih osnutkov ocen ogroženosti, načrtov zaščite in reševanja in načrtov opremljanja sil zaščite, reševanja in pomoči;
- koordinira dejavnosti organov vodenja in služb vključenih v sistem varstva MOL;
- sodeluje pri pripravi programa in letnega načrta varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- daje mnenja in predloge v zvezi s pripravo sistema varstva MOL, predlaga županu organizacijo in delovanje organov, javnih služb in sil zaščite, reševanja in pomoči ter daje mnenja in predloge za odpravo škode, ki jo povzročajo naravne in druge nesreče;
- predlaga imenovanje članov MŠ CZ, operativnih izpostav in sektorskih štabov za Civilno zaščito;
- javno predstavi načrte zaščite in reševanja;
- izvaja druge naloge, ki jih določa zakon in odreja župan.

7. Naloge mestne uprave

22. člen

- Mestna uprava opravlja zlasti naslednje upravne in strokovne naloge s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:
- izdeluje predloge raziskovalnih in razvojnih projektov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
 - izdelava predlog mestnega programa in letnega načrta varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom;
 - izdeluje ocene ogroženosti in druge strokovne podlage za načrtovanje zaščite, reševanja in pomoči;
 - izdeluje načrte zaščite in reševanja MOL;
 - usmerja in usklajuje ukrepe za preprečevanje ter zmanjševanje posledic naravnih in drugih nesreč;
 - predlaga pristojnemu organu za imenovanje predstavnike ustanovitelja v organ upravljanja javnega zavoda Gasilska brigada Ljubljana.

23. člen

Z mestnim programom varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki mora temeljiti na nacionalnem programu se določijo cilji, politika in strategija varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v MOL za petletno obdobje.

Program sestavljajo:

- ugotovitve iz ocen ogroženosti;
 - temeljni cilji, naloge varstva in način uresničevanja;
 - pregled preventivnih ukrepov in odgovornih izvajalcev;
 - usmeritve za organiziranje sil in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč;
 - usmeritve za usposabljanje sil;
 - programske naloge varstva pred požarom in varstva v prometu z nevarnimi snovmi;
 - analiza pričakovanih finančnih obvez in možnosti.
- Naloge iz mestnega programa se razčlenijo v letnem načrtu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

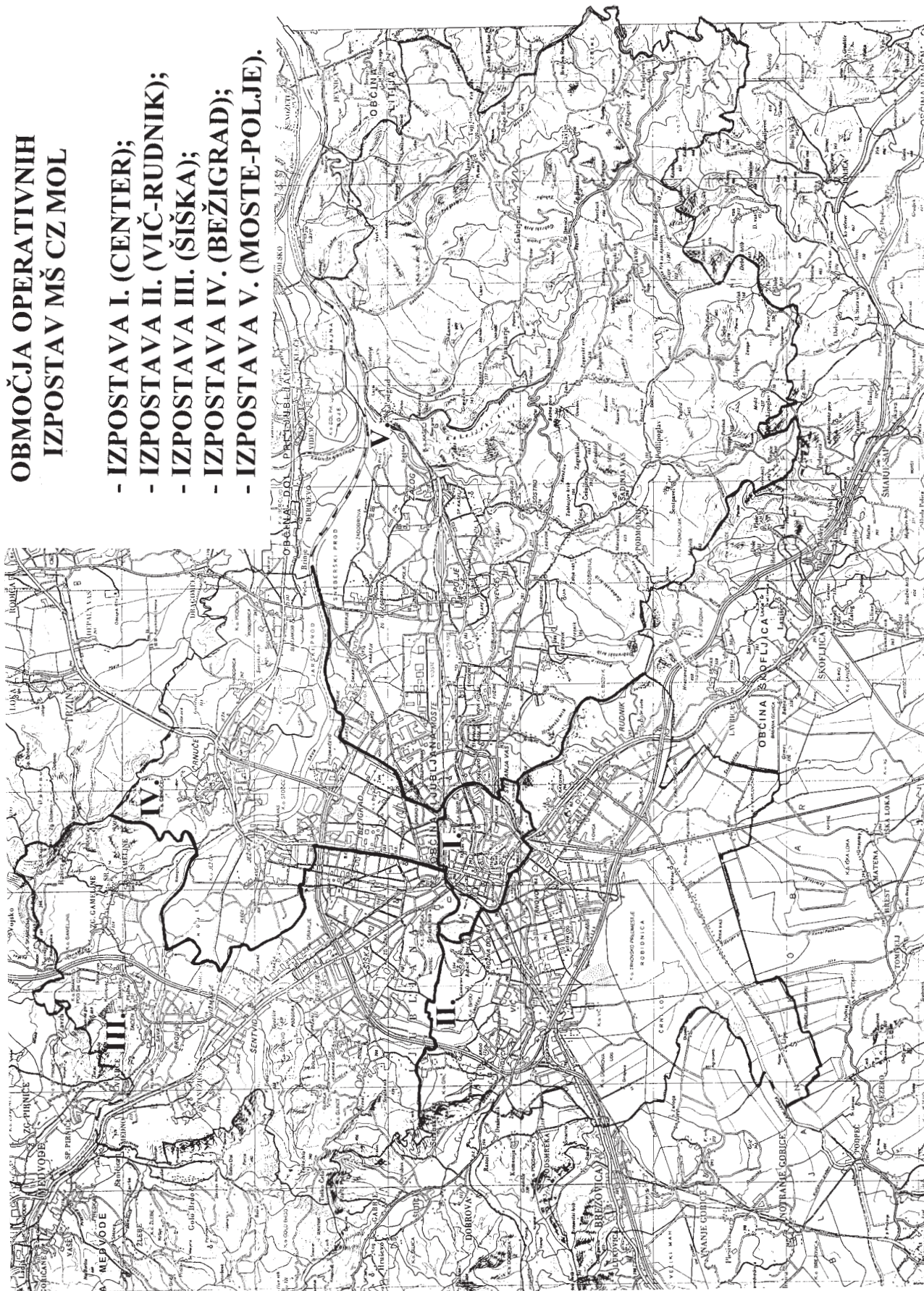
8. Naloge javnih služb MOL

24. člen

- Javne službe MOL so dolžne v okviru opravljanja svoje redne dejavnosti:
- preučevati in spremljati nevarnosti nastanka in možnih posledic, ki jih lahko povzročijo naravne ali druge nesreče na področju njihove dejavnosti, kakor je opredeljena v njihovih ustanovitvenih aktih;
 - uveljavljati zaščitne ukrepe za preprečitev nevarnosti in zmanjšanje posledic naravnih in drugih nesreč na področju njihove dejavnosti;
 - izvajati priprave za hitro in učinkovito reševanje in odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč na področju njihove dejavnosti;
 - izdelovati dokumente o izvajanju aktiviranja in o ukrepanju ob posameznih nesrečah ter pregled sil in sredstev za izvajanje reševanja, pomoči in zaščitnih ukrepov;
 - zagotavljati stalno dosegljivost in pripravljenost za aktiviranje;
 - usklajevati izvedbo zaščitnih ukrepov in aktivnosti za zaščito, reševanje in pomoč s poveljnikom Civilne zaščite MOL ter pri izvajanju zaščitnih ukrepov in aktivnosti za zaščito, reševanje in pomoč upoštevati odločitve poveljnika Civilne zaščite MOL;
 - usklajevati svoje priprave in dokumente z oddelkom za zaščito in reševanje Mestne uprave MOL.

**OBMOČJA OPERATIVNIH
IZPOSTAV MŠ CZ MOL**

- IZPOSTAVA I. (CENTER);
- IZPOSTAVA II. (VIČ-RUDNIK);
- IZPOSTAVA III. (ŠIŠKA);
- IZPOSTAVA IV. (BEŽIGRAD);
- IZPOSTAVA V. (MOSTE-POLJE).

9. Nadzor

25. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Inšpektorat MOL.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Župan v 30 dneh od uveljavitve tega odloka izda akt za realizacijo 7. člena tega odloka.

27. člen

Organizacijo sistema varstva MOL je potrebno uskladi- ti s tem odlokom v roku enega leta po njegovi uveljavitvi.

28. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati odlok o ukrepih, organizaciji in delovanju Civilne zaščite v mestu Ljubljana (Uradni list SRS, št. 24/87), odlok o organizaciji in delovanju Civilne zaščite v občini Ljubljana Center (Uradni list SRS, št. 7/87), odlok o organizaciji in delovanju Civilne zaščite v občini Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS, št. 9/87), odlok o organizaciji in delovanju Civilne zaščite v občini Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 1/87), odlok o organizaciji in delovanju Civilne zaščite v občini Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS, št. 22/87), ter odlok o zaklo- niščih na območju ljubljanskih občin – prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 45/90).

29. člen

Ta odlok začne veljati 15 dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 8–2/97

Ljubljana, dne 20. marca 1997.

Predsednik
Mestnega sveta
mestne občine Ljubljana
Dimitrij Kovačič l. r.

1476.

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o ureja- nju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91 – odločba US, 18/93, 47/93 in 71/93) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 25. seji dne 20. marca 1997 sprejel

O D L O K**o spremembi odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto M5 Selo – Nove Fužine**

1. člen

V odloku o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto M5 Selo – Nove Fužine (Uradni list SRS, št. 3/88 in Uradni list RS, št. 56/92) se 1. člen spremeni tako, da se pika nadomesti z vejico in doda besedilo:

“ter prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto M5 Selo – Nove Fužine, ki jih je izdelala Mestna občina

Ljubljana, mestna uprava, oddelek za urbanizem in okolje v septembru 1996.”

2. člen

23. člen se v 1. točki spremeni tako, da glasi:

“1. V morfološki enoti 5C/1 in 8C/1 so dovoljene novo- gradnje in prizidave objektov za dejavnosti s področja zdravstva in za njihove funkcionalne dopolnitve. Nadzidane objektov niso dovoljene. Podstrešja obstoječih objektov je možno izkoristiti v skladu s prevladujočo dejavnostjo objek- ta. Vertikalni gabarit novih objektov ne sme presegati višine najvišjega objekta Klinične bolnice za psihiatrijo. Ograje je dovoljeno postavljati na funkcionalnem zemljišču objektov.”

3. člen

26. člen se spremeni tako, da glasi:

“Mestna uprava MOL lahko v postopku izdelave loka- cijske dokumentacije za poseg v prostor zahteva, da investitor pridobi dodatne strokovne podlage, ki bodo utemeljile lokacijo nameravanega posega iz funkcionalnega in iz obli- kovnega vidika ter iz vidika racionalne rabe prostora.”

4. člen

27. člen se spremeni tako, da glasi:

“Sprememba odloka o prostorskih ureditvenih pogojih je stalno na vpogled pri:

- Mestni upravi mestne občine Ljubljana, Oddelku za urbanizem in okolje,
- Upravni enoti Ljubljana, izpostavi Moste-Polje,
- krajevni skupnosti, za katero veljajo določbe tega odloka.”

5. člen

28. člen se spremeni tako, da glasi:

“Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpekto- rat RS za okolje in prostor pri Ministrstvu za okolje in prostor.”

6. člen

29. člen se spremeni tako, da glasi:

“Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Urad- nem listu Republike Slovenije.”

Št. 30–4/97

Ljubljana, dne 20. marca 1997.

Predsednik
Mestnega sveta
mestne občine Ljubljana
Dimitrij Kovačič l. r.

1477.

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o ureja- nju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93 in 71/93) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 25. seji dne 20. marca 1997 sprejel

O D L O K**o spremembi odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š8 Gameljne**

1. člen

V odloku o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š8 Gameljne (Uradni list SRS, št. 20/88 in Uradni list RS, št. 58/92) se 1. člen spremeni tako, da se pika nadomesti z vejico in doda besedilo:

“ter spremembe odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š8 Gameljne, ki jih je izdelala Mestna občina Ljubljana, mestna uprava, oddelek za urbanizem in okolje v januarju 1997.”

2. člen

11. člen se dopolni z novo drugo alineo, ki glasi:

“– gradnja posameznih stanovanjskih objektov, če pristojna služba za urbanizem Mestne občine Ljubljana ugotovi, da so lokacije iz urbanističnega vidika sprejemljive.”

3. člen

40. člen, ki obravnava območje urejanja ŠS 8/1 Gameljne, se v točki a) Vrste posegov v prostor, morfološka enota 2A/5, spremeni tako, da se črta zadnji stavek in doda besedilo:

“Dopustna oblika sanacije območja 2A/5 je tudi gradnja v skladu z 9. členom in splošnimi določili tega odloka.”

4. člen

50. člen odloka se spremeni tako, da glasi:

“Za območji urejanja ŠS 8/5 Gameljne in ŠP 8/2 Gameljne je treba, kot podlago za nove posege v prostor, izdelati urbanistično in komunalno rešitev, ki bo določila parcelacijo, dostopne ceste in izgradnjo komunale do gradbenih parcel. Urbanistično rešitev verificira Oddelek za urbanizem in okolje mestne občine Ljubljana.”

5. člen

51. člen se spremeni tako, da glasi:

“Sprememba odloka o prostorskih ureditvenih pogojih je stalno na vpogled pri:

- Mestni upravi mestne občine Ljubljana, Oddelku za urbanizem in okolje,
- Upravni enoti Ljubljana, izpostavi Šiška,
- krajevni skupnosti, za katero veljajo določbe tega odloka.”

6. člen

52. člen se spremeni tako, da glasi:

“Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat RS za okolje in prostor pri Ministrstvu za okolje in prostor.”

7. člen

53. člen se spremeni tako, da glasi:

“Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.”

Št. 30-5/97

Ljubljana, dne 20. marca 1997.

Predsednik
Mestnega sveta
mestne občine Ljubljana
Dimitrij Kovačič l. r.

1478.

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) in na podlagi 49. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95) je župan Mestne občine Ljubljana sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja CR 3/3 Kopališče Ilirija

1. Javno se razgrne osnutek odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja CR 3/3 Kopališče Ilirija, ki ga je izdelal MOL, oddelek za urbanizem in okolje, pod št. 352-42/94 v januarju 1997.

2. Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih Mestne občine Ljubljana, Mestni trg 1, Ljubljana, in v prostorih KS Ajdovščina, Štefanova 9, Ljubljana, od 22. aprila 1997 do 29. maja 1997.

3. Javna obravnava osnutka bo v ponedeljek, 19. maja 1997, ob 17. uri v prostorih KS Ajdovščina, Štefanova 9, Ljubljana.

4. Pisne pripombe k osnutku se lahko vpiše v knjige pripomb na krajih razgrnitve ali pošlje na Oddelek za urbanizem in okolje mestne uprave, Poljanska 28, Ljubljana.

5. Rok za pripombe k razgrnjenemu gradivu poteče zadnji dan razgrnitve.

Župan
Mestne občine Ljubljana
dr. Dimitrij Rupel l. r.

1479.

Na podlagi 1. člena uredbe o načinu oblikovanja cen oskrbe z zemeljskim plinom po plinovodni mreži in cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode (Uradni list RS, št. 22/97) ter 17. člena statuta Javnega holdinga mestnih javnih podjetij in sklepa 8. seje Skupščine Holdinga mesta Ljubljane, d.o.o., je sprejet

C E N I K

za posamezne tarifne skupine plina

1. člen

V javnem podjetju Energetika Ljubljana, d.o.o., Ljubljana, Verovškova 70, se cene plina oblikujejo tako, da se povečajo za 2,20 SIT/m³ in znašajo:

Tarifna skupina		Cena za plin SIT/m ³	Osnovna cena oziroma cena za moč
Široka potrošnja	Mala poraba	89,55	
	Gospodinjska tarifa	37,68	8.831,39 SIT/leto
	Centralno ogrevanje	37,68	726,59 SIT/kW, leto
Ostala potrošnja	Mala poraba	89,55	
	Osnovna tarifa	48,82	23.417,45 SIT/leto
	Ogrevanje poslovnih prostorov	48,82	460,36 SIT/kW, leto

V cenah ni vračunan veljavni prometni davek.

2. člen

Navedene cene ne vključujejo takse za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida (Uradni list RS, št. 68/96).

3. člen

Z dnem uveljavitve tega cenika preneha veljati cenik za posamezne tarifne skupine plina (Uradni list RS, št. 3/97).

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Ljubljana, dne 28. aprila 1997.

Predsednik
Skupščine Holdinga mesta
Ljubljane, d.o.o.,
prof. dr. Janez Kranjc l. r.

1480.

Na podlagi 3. člena uredbe o načinu oblikovanja cen oskrbe z zemeljskim plinom po plinovodni mreži in cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode (Uradni list RS, št. 22/97) ter 17. člena statuta Javnega holdinga mestnih javnih podjetij in sklepa 8. seje Skupščine Holdinga mesta Ljubljane, d.o.o., je sprejet

C E N I K**za posamezne tarifne skupine toplote**

1. člen

V javnem podjetju Energetika Ljubljana, d.o.o., Ljubljana, Verovškova 70, se cene toplote oblikujejo na način, kot to določa zgoraj omenjena uredba.

Nove cene so:

Tarifni cenik toplote

1. Stanovanjski odjem

a) za dobavljene količine

– za obračun po toplotnem števcu

in pavšalni obračun 3.741,31 SIT/MWh

– za obračun tople potrošne vode

po vodomeru 249,91 SIT/m³

b) za priključno moč

– za obračun po toplotnem števcu,

pavšalni obračun in obračun 1.032.544,80 SIT/MW/leto

po vodomeru

2. Nestanovanjski odjem

a) za dobavljene količine

– za obračun po toplotnem števcu

in pavšalni obračun 4.413,01 SIT/MWh

– za obračun tople potrošne

vode po vodomeru 294,53 SIT/m³

b) za priključno moč

– za obračun po toplotnem števcu,

pavšalni obračun in obračun 1.239.053,96 SIT/MW/leto

po vodomeru

V cenah ni vračunan veljavni prometni davek.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega cenika preneha veljati cenik za posamezne tarifne skupine toplote (Uradni list RS, št. 8/97).

3. člen

Ta cenik začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 28. aprila 1997.

Predsednik
Skupščine Holdinga mesta
Ljubljane, d.o.o.
prof. dr. Janez Kranjc l. r.

BREŽICE**1481.**

Na podlagi 51. in 62. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 47/93), 6. člena navodila o merilih za to, kaj se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje, in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85) in 73. člena v zvezi s 17. členom statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 38/95), je Občinski svet občine Brežice na 30. seji dne 21. 4. 1997 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah odloka o pomožnih objektih za potrebe občanov in njihovih družin**

1. člen

V odloku o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin (Uradni list SRS, št. 39/86) in odloku o spremembah in dopolnitvah odloka o pomožnih objektih za potrebe občanov in njihovih družin (Uradni list RS, št. 65/95) se dopolni 1. člen tako, da se doda nova točka f), ki se glasi:

“f) zamenjava kotlov centralnega ogrevanja na trdo gorivo s kotli na okolju prijazen energent z ureditvijo odvodov dimnih plinov v individualnih stanovanjskih objektih
g) cisterne do 5 m³ za lahko kurilno olje v nepropustnem lovilnem bazenu ter izvedba potrebnih priključkov, postavitve v individualnih stanovanjskih objektih”.

2. člen

Dopolni se 3. člen odloka tako, da se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Postavitev naprav iz točke f in g je možna tudi na območjih, ki se urejajo s prostorsko izvedbenimi načrti pod pogoji tega odloka in da le-ta ni v nasprotju z rešitvami veljavnih prostorsko izvedbenih načrtov.”

3. člen

V 6. členu se za tretjim odstavkom doda četrti odstavek, ki se glasi:

“Pristojna občinska služba za urejanje prostora pripravi za nameravane posege priglasitveni elaborat, oziroma ga pripravi investitor nameravanega posega, ki vsebuje:
– tehnično poročilo z opisom del, ki se bodo izvajala (gradbena, strojno instalacijska, sanacijska)
– skica tlorisa s prerezom in dimenzijami.”

4. člen

Dopolni se 8. člen odloka tako, da se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Upravni organ, ki odloča o vlogi stranke, pristojni občinski službi za urejanje prostora dostavi v vednost izdano odločbo.”

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 352-18/97-2/7

Brežice, dne 21. aprila 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Brežice
Alojzij Slavko Sušin l. r.

1482.

Na podlagi določila 46. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94 in 14/95), 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85), 3. in 56. ter 30. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95, 38/96 in 43/96) ter 49. in 69. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 38/95), je Občinski svet občine Brežice na 30. seji dne 21. 4. 1997 sprejel

S K L E P**o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v Občini Brežice**

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo občinskega samoprispevka v denarju na območju Občine Brežice.

2. člen

Referendum bo v nedeljo, dne 1. 6. 1997, od 7. do 19. ure, na glasovalnih mestih, ki jih bo določila občinska volilna komisija.

Kot dan razpisa referenduma se določi 21. 4. 1997. Od tega dne začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma.

3. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabila za izvajanje referendumskega programa in sicer:

– za zagotovitev deleža sofinanciranja izgradnje regijske komunalne deponije v približni vrednosti 170.000.000 SIT

– za adaptacijo prostorov Trgovske šole Brežice za potrebe Glasbene šole Brežice v približni vrednosti 30.000.000 SIT

Skupna vrednost referendumskih programov, ki se bodo financirali iz sredstev samoprispevka, znaša približno 200.000.000 SIT.

4. člen

Občinski samoprispevek se uvede za dobo 5 let, in sicer od 1. 7. 1997 do 30. 6. 2002.

Kolikor se pred iztekom dobe, za katero je samoprispevek uveden, zbere dovolj denarnih sredstev za dokončanje obeh investicij iz referendumskega programa, se preostala sredstva razdelijo krajevnim skupnostim po vplačanih deležih zavezancev z njihovega območja, in sicer za investicije na področju posamezne krajevne skupnosti.

5. člen

Zavezanci za plačilo občinskega samoprispevka so delovni ljudje in občani s stalnim bivališčem na območju sedanje občine.

Zavezanci za plačilo samoprispevka po tem sklepu so lahko izjemoma tudi občani, ki nimajo stalnega bivališča v sedanji občini.

Zavezanci za plačilo samoprispevka so:

– 0,5% od neto plač in nadomestil, dopolnilnega dela in pogodb o delu – vsi zaposleni zavezanci s stalnim bivališčem na območju sedanje občine,

– 0,5% od pokojnin – upokojenci,

– 2,0% od dobička, ki predstavlja osnovo za odmero dohodnine zavezancev, ki opravljajo samostojno dejavnost in so vpisani v davčni register, ki se vodi pri Davčnemu uradu – izpostavi Brežice,

– 1,5% od bruto katastrskega dohodka – lastniki zemljišč na območju sedanje občine.

Zavezanci, ki imajo dohodek iz dveh ali več virov, plačujejo samoprispevek iz vsakega dohodka posebej.

6. člen

Plačila samoprispevka so oproščeni zavezanci po določbah 12. člena zakona o samoprispevku.

7. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo občani, ki so vpisani v splošni volilni imenik za območje Občine Brežice.

8. člen

Samoprispevek obračunavajo in odtegujejo delodajalci, oziroma izplačevalci plač, nadomestil in pokojnin pri vsakem izplačilu.

Samoprispevek iz tretje in četrte alineje prvega odstavka 5. člena tega sklepa bo obračunavalo in odtegovalo Ministrstvo za finance RS, Davčni urad – izpostava Brežice.

Ob vsakem nakazilu samoprispevka je potrebno občinski upravi dostaviti seznam zavezancev, za katere se nakazuje samoprispevek.

Pravilnost obračunavanja in nakazovanja denarnih sredstev samoprispevka kontrolira Agencija za plačilni promet in Davčna uprava – izpostava Brežice.

9. člen

Na referendumu glasujejo volivci tajno z glasovnicami z naslednjim besedilom:

OBČINA BREŽICE

glasovnica

za glasovanje na referendumu dne 1. 6. 1997, za uvedbo občinskega samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 7. 1997 do 30. 6. 2002.

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabila za:

– zagotovitev deleža sofinanciranja izgradnje regijske komunalne deponije v približni vrednosti 170.000.000 SIT,

– adaptacijo prostorov Trgovske šole za potrebe Glasbene šole Brežice, v približni vrednosti 30.000.000 SIT.

Skupna vrednost referendumskih programov, ki se bodo financirali iz sredstev samoprispevka, znaša približno 200.000.000 SIT.

Samoprispevek bo znašal:

– 0,5% od neto plač in nadomestil, dopolnilnega dela in pogodb o delu – vsi zaposleni delavci s stalnim bivališčem na območju sedanje občine,

– 0,5% od pokojnin – upokojenci,
 – 2,0% od dobička, ki predstavlja osnovo za odmero dohodnine zavezancev, ki opravljajo samostojno dejavnost in so vpisani v davčni register, ki se vodi pri Davčnemu uradu – izpostavi Brežice,
 – 1,5% od bruto katastrskega dohodka – lastniki zemljišč na območju sedanje občine

glasujem
 ZA PROTI

Glasuje se tako, da se obkroži "ZA", če se strinja z uvedbo samoprispevka oziroma "PROTI", če se ne strinja z uvedbo samoprispevka.

10. člen

Izvajanje referendumskih programov nadzoruje in spremlja občinska uprava, ki vsaj enkrat letno poroča o zbiranju in uporabi denarnih sredstev občinskemu svetu.

11. člen

Sklep začne veljati z dnem sprejetja in se objavi v Uradnem listu RS ter na krajevno običajen način.

Št. 009-1/97-2/7

Brežice, dne 21. aprila 1997.

Predsednik
 Občinskega sveta
 občine Brežice
Alojzij Slavko Sušin l. r.

DOL PRI LJUBLJANI

1483.

Na podlagi drugega odstavka 51. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) ter 16. člena statuta Občine Dol pri Ljubljani (Uradni list RS, št. 43/95, 27/96) je Občinski svet občine Dol pri Ljubljani na 22. seji dne 22. 4. 1997 sprejel

ODLOK

o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin

1. člen

Ta odlok določa vrsto, namen, največjo velikost in način gradnje pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje (v nadaljevanju: pomožni objekti).

2. člen

Za pomožne objekte se štejejo:

1. Pri družinskih stanovanjskih hišah:
 - garaža za osebni avto, površina do 20 m²;
 - nadstrešek (pokrita terasa, pokrit parkirni prostor za osebni avto, kolesa, moped in motor ter avtomobilske prikolice), s površino pokritega prostora do 18 m²;
 - pergola, dimnik, sončni kolektorji, zasteklitev balkonov, vetrolov, zunanje stopnice;
 - zunanji bazen, površina do 30 m²;

– drvarnica, shramba, vrtna uta, steklenjak, lopa, zimski vrt ipd., površina do 15 m²;

– manjši objekt za rejo malih živali, površina do 12 m².

2. Pri kmetijah:

– skedenj, kašča, lopa za shranjevanje sena, krme, stelje, orodja, površina do 30 m²;

– tipski silos za shranjevanje živinske krme z atestom, če ne presega 90 m³ prostornine.

3. Pri večstanovanjskih hišah (bloki, stolpnice):

– zasteklitev balkonov po enotnem projektu za celotno zgradbo;

– oblikovanje zimskih vrtov na večjih terasah po enotnem projektu za celotno zgradbo;

– kolesarnica (stojala za kolesa z nadstrešnico);

– ureditev prostora za smetnjake.

4. Drugi pomožni objekti:

– enojni kozolec;

– dvojni kozolci do 50 m²;

– čebeljak do 15 m² površine (samo točkovni temelji);

– tople grede in zaprti rastlinjaki za pridelavo povrtnin;

– lesena lopa na površinah za vrtičke, do 3 m² površine;

– vrtna in dvoriščna ograja do višine 1,50 m;

– mikrourbana oprema (klopi, igrala).

Na strokovno rešitev iz prve in druge alinee 3. točke prvega odstavka tega člena je treba pridobiti mnenje o usretnosti načrtovanega posega, ki ga izda Občina Dol pri Ljubljani ali po njenem pooblastilu druga pristojna služba.

3. člen

Pomožne objekte navedene v 1., 2. in 3. točki prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradi občan na funkcionalnem zemljišču osnovnega objekta.

Skupna površina več pomožnih objektov, lociranih na funkcionalnem zemljišču osnovnega objekta, ne sme presežati 35 m².

Pomožnih objektov ni možno dograjevati s priglasitvami.

4. člen

Pri določanju lokacije, vrste, namena, največje velikosti in načina gradnje pomožnih objektov je treba upoštevati, da pomožni objekti:

- ne potrebujejo novih komunalnih priključkov na javne komunalne objekte in naprave ter
- statičnega ali drugega gradbenotehničnega preverjanja.

5. člen

Pomožni objekti so lahko leseni, zidani ali iz drugih gradbenih materialov ter oblikovani v skladu z okoljem oziroma krajinsko arhitekturo.

Ograje je dovoljeno postavljati na območjih, kjer so okoliška stavbna zemljišča pretežno pozidana.

Tip ograje in materiali naj bodo v naselju čim bolj enotni. Prednost imajo lesene, žične ograje in žive meje. Za betonske ograje oziroma za ograje iz betonskih polnil je treba pridobiti lokacijsko dovoljenje.

6. člen

Pomožni objekti morajo biti skladni z:

– namensko rabo zemljišč v prostorskem izvedbenem aktu,

– predpisi o varnosti v cestnem prometu,

– zahtevami varstva okolja,

– sanitarnimi, požarnimi in vodnogospodarskimi zahtevami,

– zahtevami varovanja naravne in kulturne dediščine in
– ne smejo prizadeti pravic ter zakonitih interesov drugih oseb.

7. člen

V primeru neskladja med največjo dovoljeno velikostjo pomožnega objekta, ki jo določajo prostorski ureditveni pogoji oziroma ta odlok, veljajo določila tega odloka.

8. člen

Gradnjo pomožnih objektov je treba priglasiti na pristojni izpostavi Upravne enote Ljubljana.

9. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat RS, za okolje in prostor pri Ministrstvu za okolje in prostor.

10. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin (Uradni list SRS, št. 42/85).

11. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 24/97

Dol pri Ljubljani, dne 22. aprila 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Dol pri Ljubljani
Anton Silvester Zupan l. r.

VLADA

1484.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o načinu oblikovanja odkupne cene kravjega mleka

1. člen

Odkupna cena kravjega mleka (v nadaljnjem besedilu: mleko) se oblikuje glede na vsebnost maščobe, beljakovin, skupnega števila mikroorganizmov in števila somatskih celic.

2. člen

Mleko mora poleg pogojev, določenih s to uredbo, izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

– določene s pravilnikom o kakovosti mleka, mlečnih izdelkov, siril in čistih cepiv (Uradni list RS, št. 21/93), razen vsebnosti suhe snovi brez maščobe,

– določene s pravilnikom o pogojih, ki jim morajo glede mikrobiološke neoporečnosti ustrezati živila v prometu (Uradni list SFRJ, št. 45/83, 43/89 in Uradni list RS, št. 39/92),

– določene s pravilnikom o količinah pesticidov in drugih strupenih snovi, hormonov, antibiotikov in miotoksinov, ki smejo biti v živilih (Uradni list SFRJ, št. 59/83, 79/87),

– določene s pravilnikom o ukrepih za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje vnetja vimena pri kravah (Uradni list RS, št. 39/93),

– ne sme vsebovati ostankov zdravil, nevarnih oziroma zaviralnih snovi,

– vsebovati mora najmanj 2,8 odstotka beljakovin.

3. člen

Vsebnost mikroorganizmov se ugotavlja:

– s štetjem kolonij mikroorganizmov (v nadaljnjem besedilu: MO) na ploščah ali z instrumentalno metodo, umerjeno na podlagi klasične metode štetja kolonij na plošči in se izrazi v skupnem številu mikroorganizmov (v nadaljnjem besedilu: SŠMO) v 1 ml mleka.

Določanje SŠMO je obvezno pri hlevskih vzorcih mleka proizvajalcev, ki oddajajo več kot deset tisoč litrov mleka letno, lahko pa tudi za manjše količine, če se tako dogovorita proizvajalec in mlekarna ali če to izrecno zahteva proizvajalec; za druge pa vzorec zbiralnice.

4. člen

Mleko se razvrsti takole:

Kakovostni razred	SŠMO
E ekstra kakovostni razred	do 50.000 mo/ml
– 1. razred	od 50.001 do 100.000 mo/ml
– 2. razred	od 100.001 do 400.000 mo/ml
– 3. razred	od 400.001 do 800.000 mo/ml

5. člen

Odkupna cena enega litra mleka se za proizvajalca izračuna po naslednji formuli:

$$OCP = M + B + K$$

OCP = odkupna cena za proizvajalca

M = (ME) x ugotovljeni % maščobe

ME = cena maščobne enote

B = (BE) x ugotovljeni % beljakovin

BE = cena beljakovinske enote

K = dodatek na kakovostni razred = IC x % povečanja oziroma zmanjšanja glede na kakovostni razred in število somatskih celic (v skladu s 7. in 8. členom te uredbe)

IC = izhodiščna cena mleka = cena mleka s 3,7% mlečne maščobe in 3,15% beljakovin

6. člen

Izhodiščna cena mleka (3,7 odstotka mlečne maščobe in 3,15 odstotka beljakovin) je 46,00 tolarja za liter:

– cena maščobne enote je 6,21 tolarja za liter,

– cena beljakovinske enote je 7,31 tolarja za liter.

7. člen

Glede na kakovostni razred se izhodiščna cena mleka poveča oziroma zmanjša:

– E kakovostni razred + 5 odstotkov

– 1. kakovostni razred 0 odstotkov

– 2. kakovostni razred –5 odstotkov

– 3. kakovostni razred –15 odstotkov

rezultat pa se prišteje oziroma odšteje od izhodiščne cene.

8. člen

Glede na število somatskih celic se izhodiščna cena mleka poveča oziroma zmanjša:

– za mleko E ekstra in prvega kakovostnega razreda, ki vsebuje do 400.000 somatskih celic v enem mililitru, se cena mleka poveča za 5 odstotkov,

– če mleko vsebuje več kot 600.000 somatskih celic v enem mililitru mleka, to mleko ne more biti razvrščeno višje kot v tretji kakovostni razred.

9. člen

Vzorci mleka se jemljejo v zbiralnici oziroma pri proizvajalcu na predpisan način.

Od skupne dnevne količine posameznega proizvajalca se jemljejo naslednji vzorci:

1. Za določanje mlečne maščobe se odvzame vzorec najmanj dvakrat mesečno. Ta vzorec se lahko uporabi tudi za določanje beljakovin, štetje somatskih celic in, če je zagotovljen ustrezen odzvem ter hlajenje vzorca, tudi za štetje SŠMO, določanje ostankov zaviralnih snovi in potvorb.

2. Za določanje beljakovin v mleku se vzame vzorec najmanj dvakrat mesečno.

3. Za določanje zmrziščne točke mleka se odvzame vzorec po potrebi.

4. Določanje SŠMO se opravi vsaj enkrat mesečno, ob upoštevanju vzorcev, ki jih odvzame veterinarska služba v skladu s pravilnikom o načinu opravljanja veterinarsko-sanitarnega pregleda in kontrole živali pred zakolom in proizvodov živalskega izvora. Veterinarska služba obvesti organizatorja odkupa o svojih ugotovitvah.

5. Analiza vsebnosti antibiotikov, ostankov drugih zdravil, nevarnih in zaviralnih snovi v mleku se opravi po potrebi.

6. Za ugotavljanje števila somatskih celic veterinarska služba v skladu s svojimi predpisi in organizator odkupa organizirata najmanj dvanajstkrat letno dostavo hlevskih vzorcev mleka vseh dobaviteljev v pooblaščenem laboratoriju. Število somatskih celic je geometrično povprečje v obdobju treh mesecev, z vsaj enim vzorcem mesečno, če je število somatskih celic večje od 400.000/ml mleka, mora pooblaščen laboratorij v 48 urah obvestiti proizvajalca, mlekarno, organizatorja odkupa mleka in pristojno veterinarsko službo.

10. člen

Za obračun vrednosti odkupljenega mleka se upoštevajo:

- povprečna vsebnost mlečne maščobe in beljakovin, ugotovljena v tekočem mesecu;
- povprečno SŠMO, ugotovljeno v zadnjih dveh mesecih in
- povprečno število somatskih celic v zadnjih treh mesecih.

Mlekarna mora organizatorja odkupa, ta pa proizvajalca, obvestiti o rezultatih mikrobiološke analize prvi delovni dan po končani analizi.

Če mlekarna v predpisanem roku ne obvesti organizatorja odkupa ali proizvajalca o razvrstitvi mleka v kakovostni razred po 4. členu te uredbe in o skupnem številu somatskih celic v zadnjih treh mesecih, ne sme zmanjšati odkupne cene mleka po 7. in 8. členu te uredbe.

11. člen

Ob vsakem vzorčenju ima proizvajalec pravico biti obveščten o namenu odvzema vzorca in zahtevati odzvem vzporednega vzorca za analizo v pooblaščenem laboratoriju.

12. člen

Stroške analiz po tej uredbi nosi mlekarna, če ni s to uredbo drugače določeno.

Če proizvajalec zahteva vzporedno analizo in se s to analizo potrdi rezultat predhodne analize mlekarne, plača stroške vzporedne analize proizvajalec, sicer pa mlekarna.

13. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o načinu oblikovanja odkupne cene kravjega mleka (Uradni list RS, št. 17/97).

14. člen

Ta uredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-03/97-9

Ljubljana, dne 30. aprila 1997.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Podpredsednik

1485.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi najvišjih drobnoprodajnih cen konzumnega pasteriziranega in konzumnega pasteriziranega homogeniziranega mleka

1. člen

Ta uredba določa najvišje drobnoprodajne cene konzumnega pasteriziranega in konzumnega pasteriziranega homogeniziranega mleka (v nadaljnjem besedilu: mleko).

2. člen

Drobnoprodajne cene mleka, brez davka na promet proizvodov, ki so se oblikovale in uporabljale na tržišču na dan uveljavitve te uredbe se, ne glede na vrsto embalaže, povečajo največ za 9,42 odstotka.

Stroški trgovine so vključeni v drobnoprodajno ceno mleka iz prejšnjega odstavka in se z uveljavitvijo te uredbe povečajo sorazmerno z rastjo drobnoprodajne cene mleka.

3. člen

Z dnem, ko začne veljati ta uredba, preneha veljati uredba o določitvi najvišjih drobnoprodajnih cen konzumnega pasteriziranega in konzumnega pasteriziranega homogeniziranega mleka (Uradni list RS, št. 17/97).

4. člen

Ta uredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-03/97-10

Ljubljana, dne 30. aprila 1997.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Podpredsednik

VSEBINA		Stran
DRŽAVNI ZBOR		
1464. Zakon o javnih naročilih (ZJN)	2009	2021
1465. Odlok o izvolitvi podpredsednikov Državnega zbora Republike Slovenije	2018	2021
1466. Odlok o razrešitvi podpredsednice Državnega zbora Republike Slovenije	2018	2024
1467. Sklep o določitvi kandidata, ki v skladu s 14. členom zakona o poslancih opravlja funkcijo poslanca namesto poslanca, ki je prevzel funkcijo v vladi	2018	2025
1468. Sklep o določitvi kandidata, ki v skladu s 17. členom zakona o volitvah v Državni zbor postane poslanec za preostanek mandatne dobe namesto poslanca, ki mu je prenehal mandat	2019	2026
VLADA		
1484. Uredba o načinu oblikovanja odkupne cene kravjega mleka	2037	2028
1485. Uredba o določitvi najvišjih drobnoprodajnih cen konzumnega pasteriziranega in konzumnega pasteriziranega homogeniziranega mleka	2038	2032
USTAVNO SODIŠČE		
1469. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije št. II Ips 409/93 z dne 9. 3. 1994 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. Cp 1491/92 z dne 2. 3. 1993 in sodbo Temeljnega sodišča v Mariboru, enota v Mariboru, št. III P 445/92 z dne 14. 9. 1991	2019	2033
1470. Odločba o zavrnitvi ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, št. II IPS-943/93 z dne 13. 10. 1994 v zvezi s sodbo Višjega sodišča Ljubljana, št. I CP-832/93 z dne 15. 9. 1993 in sodbo Temeljnega sodišča v Ljubljani, enota v Ljubljani, št. II P-7/92 z dne 19. 3. 1993	2020	2034
BANKA SLOVENIJE		
1474. Sklep o sedmi izdaji blagajniškega zapisa Banke Slovenije z nakupnim bonom		2026
OBČINE		
1475. Odlok o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v Mestni občini Ljubljana		2028
1476. Odlok o spremembi odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto M5 Selo-Nove Fužine (Ljubljana)		2032
1477. Odlok o spremembi odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š8 Gameljne (Ljubljana)		2032
1478. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja CR 3/3 Kopališče Ilirija (Ljubljana)		2033
1479. Cenik za posamezne tarifne skupine plina (Ljubljana)		2033
1480. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote (Ljubljana)		2034
1481. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o pomožnih objektih za potrebe občanov in njihovih družin (Brežice)		2034
1482. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v Občini Brežice		2035
1483. Odlok o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin (Dol pri Ljubljani)		2036

Novo

Uradni list

Republike Slovenije

<http://www.uradni-list.si> E-mail: url@uradni-list.si

na Internetu:

<http://www.uradni-list.si>

Uradni list RS je v elektronski obliki začel izhajati na Internetu **1. januarja 1997**. Poizkusno obdobje prvih treh mesecev kaže, da je bila izbrana najboljša možna oblika - PDF format, ki zagotavlja fotografsko enak posnetek uradnega lista, kot je original v pisni obliki. To je za uporabnike kar najbolj prijazno in pregledno. Ker nosijo datoteke s seboj vse informacije o obliki (pisave, razporeditev, grafike itd.), so uporabljive in enake v najrazličnejših okoljih (DOS, Windows, UNIX, Macintosh itd.). Že v prvem mesecu namestitve se je pokazalo med uporabniki izredno zanimanje, ki se bo s povečanjem funkcionalnosti v naslednjih mesecih gotovo le še stopnjevalo.

Omogočeno bo tudi **hitro iskanje po celotnem besedilu** (vseh številčk hkrati) in **prikaz** (samo) **strani z zadetki** (indeksiranje). Uporabnikom ne bo treba posnemati (download) celotnih številčk, saj bo možno **pregledovanje posameznih strani** (t. i. "byte serving"). To bo omogočalo kvalitetno citiranje predpisov (kot povezave - linki) v katerihkoli zunanjih elektronskih dokumentih (strokovni članki, judikati, sodne vloge, čistopisi, registri itd.). Sistem bo sledil najnovjšemu razvoju informacijskih tehnologij, tako da bo distribucija uradnih listov naročnikom omogočena tudi po načelu t. i. "webcasting".

Financiranje zahtevne strojne, programske in komunikacijske opreme seveda ne omogoča, da bi ČZ Uradni list lahko brezplačno kvalitetno pripravil, obdelal, distribuiral in servisiral elektronske oblike uradnih listov. Tako kot za tiskane izdaje tudi za uradni list na Internetu uvažamo **naročnino**. Njena višina ne bo presegala naročnine za tiskano izdajo. **Naročniki obeh izdaj pa bodo imeli pri elektronski obliki znaten popust. Zelo ugodna bo tudi cena večuporabniške naročnine, še posebej za večje sisteme, ki bodo lahko na podlagi izdanega certifikata uradne liste uporabljali tudi v internih omrežjih (intranet).**

Naročnino za Uradni list RS na Internetu bomo uvedli **1. julija 1997**. Do sredine leta bo uporaba sicer še brezplačna, vendar se bo treba najprej prijaviti ter uporabljati dodeljeno **uporabniško ime in geslo** (predvidoma od aprila 1997 dalje).

Priporočamo Vam, da čimprej vrnete izpolnjene naročilnice. Tako boste kot naročniki pravočasno dobili uporabniška imena, gesla, navodila za uporabo elektronskega podpisa itd.; prehod na redno delovanje pa bo tako po 1. juliju 1997 veliko lažji.

Naročila: tel. 061 125 02 94, faks: 061 125 14 18
E-mail: prodaja@uradni-list.si